

veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 20
maandag 17 februari

Jaargang 23 - 1996-1997

afgifte: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

*Uitslagen liggen lager dan
proefexamenscores*

Gratis overnachtingen voor kandidaat geneeskundestudenten

In juli wordt voor het eerst een toelatingsexamen geneeskunde georganiseerd. Vorige week werden een aantal voorbeeldvragen bekendgemaakt. Studenten uit de eerste kandidatuur geneeskunde werden als proefgroep gebruikt. De resultaten zijn verbijsterend: de eerstekenners behalen betere scores op de proefexamens dan op de toelatingsexamen terwijl de proefgroep reeds een half jaar geneeskunde aan het studeren is en dus over heel wat meer voorkennis beschikt dan de groep die straks aan het examens zal moeten deelnemen.

Het monitoraat, dat de voorbeeldvragen afnam, stelde dat het examens vooral te zwaar zou zijn voor de mensen uit het Katholiek Sekundair Onderwijs. Een aantal bevestigde leerinhouden, vooral van het vak chemie, komen niet in het leerplan van dat onderwijsnet voor. Abituriënten uit richtin-

gen als de Latijn-Griekse maken weinig kans op slagen op de proef, hoewel ze op dit ogenblik een hoge slaagkans in de eerste kandidatuur hebben. Mensen via een 'achterpoortje' toelaten is dekretaal onmogelijk, hoewel de Technische Commissie, die de proef opstelde, dit nochtans had voorgesteld. Als de moeilijkheidsgraad op voorhand niet gekend is, mogen de studenten daar geen slachtoffer van worden, was de achterliggende filosofie van de Commissie. Het dekreet is duidelijk. Op de beide delen van de test moet men een score van 12 op 20 behalen. De test omvat twee delen: Kennis en Inzicht in Wetenschappen (KIW: wetkunde, biologie, chemie en fysika) enerzijds, en Informatie Verzamelen en Verwerken (IVV) anderzijds.

De hoge moeilijkheidsgraad schrikt ongetwijfeld veel kandidaatstudenten geneeskunde af. Universiteiten pogen nu daarom een zo goed mogelijke voorbereiding aan te bieden op het toelatingsexamen. Die inzet is zeker niet enkel ingegeven door de bekommernis over de moeilijkheidsgraad van de proef. De universiteiten willen ook door een goede voorbereiding aan te bieden, een zo groot mogelijk aantal studenten rekruteren. De Universiteit Gent pakte tijdens de bekendmaking van haar infodagen uit met voorbereidende sessies op de proef.

Weekends

Ook de KU Leuven besliste vorige week een aantal maatregelen te nemen. Een subcommissie van monitoraten zal de verschillende leerplannen in de verschillende onderwijsnetten nakijken, zodat de belangrijkste leemten ontdekt worden. De KU Leuven wil op basis hiervan een voorbereidingspakket aanbieden op de abiturientendag. Op die dag zal ook aandacht besteed worden aan het IVV-aspect van de test, namelijk in de vorm van een voorbeeldsessie. Verder denkt de Leuvense universiteit ook aan weekends met gratis overnachting om de studenten klaar te stomen voor de ingangsexamen. Ook tijdens de vakantie kunnen er nog bijscholingsmogelijkheden aangeboden worden voor de kandidaat geneeskundestudenten die niet slaagden voor de eerste zitting. Op de dienst voor Studie-advies komt er bovendien een 'groen nummer', waar abiturienten terecht kunnen met vragen over het examens.

Opmerkelijk is wel dat één van de uit-

Student Aid '97

Wie zin heeft om Leuven te ontmijnen, met een rolstoel rond te racen, de drums op Afrikaanse wijze te beroeren, Chinees te leren tafelen, een mondje Kiswahili te spreken of uit de bol te gaan op etnisch verantwoorde maar daarom niet minder geïnjekte wereldmuziek, kijkt best op p. 3, waar het complete Student Aidprogramma geserveerd wordt. Smakelijk.

gangspunten van de Technische Commissie was dat de test niet-trainbaar mocht zijn, juist om dit soort maatregelen tegen te gaan. Het gevaar bestaat dat veel studenten deze extra voorbereiding als bijkomende drempel gaan beschouwen bij het beginnen van studies geneeskunde.

Aanvechting

Wellicht komt er nog een officiële reaktie van de universiteit. De KU Leuven zal waarschijnlijk een dekreetwijziging voorstellen, zodat er een compensatie kan op-

treden tussen de twee delen van de test. Wie op één deel geen 12 haalt, zou dit kunnen compenseren met zijn punten op het andere deel. Daarnaast kan de universiteit ook wijzen op het feit dat de test dient afgestemd te zijn op het gemiddelde van de programma's van de derde graad secundair onderwijs. Op dit punt van het dekreet schiet de test — of toch de voorbeeldvragen — tekort. Het gevaar bestaat zelfs dat op grond hiervan een juridische aanvechting van het resultaat van de test mogelijk is.

Ludwig Deweghe

binnenin

Huisvesting

5

DJ Tobback is in de house. 'I is misschien niet om over naar huis te schrijven, maar Tobback verlaat het huis van vertrouwen en wil zich als deejay toeleggen op het draaien in commissies en trouwpartijtjes aan het hof (en in de Lido natuurlijk). Professional widow doet het goed aan het hof. Filip zet het huis op stellen (Laurent het hondenhok).

Ruys

6-7

Nieuwe politieke cultuur: hij die in een glazen huis woont, moet geen stenen en andermans dak gooien. DJ Tobback, van huis uit socialist, houdt open huis voor franstalige goestese-nen; hun partij was als een kaartenhuisje ineengezakt. Come on in, brothers, if you got any money left, then burn, burn, burn, the ring of fire (walk with me).

Songfestival

10

DJ Tobback hates classic, goen Strauss maar house! Radio SP-Leuven draait vette beat, anders luisteren studenten niet. Hippa to the holla and you just can't stoppa. - DJ Tobback: "Niggaz in the house? I said: Are there any niggaz in the house, say yeah, say yeah." - Niggaz: "Yeah, yeah". - DJ Tobback: "Move your ass on that C130, brothers. Get on that plane and go back to your lemen hutjes, yeah. Am I cool or what?"

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groept@groep.t

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejahr en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto. Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Nieuwe Politieke Cultuur (1)

"De invloed van de burger op de politiek moet vergroten", zegt Eric Finé terecht in Veto nr. 18. Momenteel is er geen democratie. Men maakt mij niet wijs dat een vierjaarlijks verkiezingsritueel moet doorgaan als de democratie. Als democratie betekent 'het volk beslist' moet de invloed van de burger niet alleen vergroten, zij moet allesbepalend zijn.

Een echte nieuwe politieke cultuur kan er pas ontstaan als burgerinitiatieven mogelijk zijn, welke uitmonden in burgerstemmingen. Pas dan kan de burger aan het politieke leven participeren en bijsturen. Zoniet blijft de NPK oplapwerk en boert men gewoon verder. De burger heeft nu geen enkel instrument om te participeren en te realiseren wat hem echt bezighoudt. Daarom zou de direkte democratie de eerste prioriteit moeten zijn. Pas dan kunnen debatten ontstaan en zullen degenen die het recht ondergaan, namelijk de bevolking, zelf hun lot in eigen handen kunnen nemen.

Direkte democratie vergroot de participatie zoals aangetoond in Zwitserland en in enkele staten in de VS. De tegenstand van directe democratie komt alleen van een elite welke zijn machtspositie bestendig wil zien. Het verbaast mij daarom niet dat het thema van de directe democratie

slechts terloops aangehaald wordt. Ik vind het daarom maar slapjes als Finé zegt dat er referendums moeten komen zonder te zeggen wat dat inhoudt. Het hangt er trouwens ook van af wie die referendums voorstelt. Slechts referendums die voortspuiten uit volksinitiatieven zijn legitiem, de rest is facadewerk.

Bert Penninckx

Nieuwe Politieke Cultuur (2)

Iemand zegt dat de bezinning over politieke cultuur, en wetten die voortkomen uit deze sfeer de politieke cultuur niet grondig zullen veranderen (De Standaard 12/02). Voor het zuiden van het land worden er ook wetten gestemd die dan weer in een andere sfeer passen (Di Rupowet).

Eerder dan in Veto had ik reeds kennisgemaakt met Triangel. Ze kwamen on-aangekondigd op de proppen met hun organisatie waarvoor ze veel synoniemen maar weinig fundamenteel innoverende inhoud hebben (konsumentenorganisatie van de politiek, greenpeace van de politiek,....).

Toen al werd verteld dat ze de Gouden berggroep te elitair vonden, wat blijkbaar de enige kritiek is op dit Belgisch onderonsje. Je kan net zo goed zeggen dat ze zowel financieel als inhoudelijk onder impuls van grootindustrielen en de Couden-

berggroep werken. Deze wensen vooral het behoud van het establishment. Dat is dus eerst en vooral een 'echt' federalistisch model (dat er nu politologisch al is). Unitarisme verkoopt waarschijnlijk niet meer volgens de beroepsmilitair die de 'test aankoop' van de politiek opstartte.

De voordelen, gegeven door de Coudenberg-jeunes, van het Belgische model zijn gezien de recente en geklasseerde geschiedenis ook, wel, gewaagd: 1) "het ontmoeten van twee culturen in één rechtstelsel is zeer bevruchtend"; gezien de gebeurtenissen van de afgelopen maanden is dit nog eens niet meer om mee te lachen. 2) Het socio-ekonomische bestel van Vlaanderen en Wallonië moet behouden blijven. Wat dacht je ervan om zoets uit te breiden tot bijvoorbeeld de EMU (Europese Munt-Unie)? Nee, gezien de Belgische historische treuzang zullen we de EMU maar onthouden als een Europees project, en geen uitbreiding van dit patatland. Maar de Triangel die boven deze treuzang tracht uit te klinken meent ook dat de Belgische federale bestuursjungle (everything is possible in the jungle) moet blijven. Anders krijgen we een (parlementaire?) "centralistisch georganiseerde staat." Dit zou voor het Vlaams Parlement een zegen(n) wezen! Op het niet naleven van de Europese energie-geving antwoordt België dat het aanpassen van de wetgeving te laat is wegens... de ingewikkelde Belgische staatsstructuur (Trends 07/02).

"Mik overheidstaak heeft haar ideale nivo." Op ekonomisch/monetair gebied wordt (het) België (sch probleem) dan opgelost in de EMU. Aangezien men bij Triangel toch al snapt dat de Vlaamse cultuur de Waalse niet is, heeft een maatschappelijk — en een waardennormerend politiek — dak boven Vlaanderen en Wallonië geen zin (meer). Enkel solidariteit met het gewest, dat (nu nog) in een parasitaire greep zit, is nodig. Ik denk dat we hier nu wel de 'gouden' van de 'slechten' kunnen onderscheiden.

Trouwens, we leven in het 98ste jaar van de twintigste eeuw, en mensen willen wel over meer geïnformeerd worden en samenwerken dan de treuzang die het federale koninkrijk België tot vervelens toe aanbiedt.

Dominiek de Schepper,
Eerste kan. pol & soc.

Evaluatievergadering Veto

Op de Open Algemene Vergadering (OAV) die enkele maanden geleden werd gewijd aan Veto, voerden de kringen twee mechanismen in om meer inspraak te krijgen in de lijn van Veto: enerzijds de rechtstreekse verkiezing van de hoofdredakteur en redaktiesekretaris op een OAV, anderzijds de installatie van een evaluatievergadering. Dat laatste initiatief vond ook Veto een goed idee; het is immers veelvuldig gebleken dat veel wederzijdse misverstanden en vooroordelen ontstaan door een gebrekkige communicatie.

De vorige evaluatievergadering werd een eerste keer aangekondigd in de kolofon, een tweede aankondiging verscheen in dezelfde Veto onder de vorm van een bericht. Een vijftal kringen ging op de uitnodiging in. In samenspraak met de Vetomedewerkers werd toen besloten om de evaluatievergadering een week uit te stellen en die nog duidelijker aan te kondigen. Twee weken geleden verscheen een derde uitnodiging, ditmaal onder de vorm van een kaderje op de derde pagina van Veto. Op die evaluatievergadering kwam vorige week welgeteld één persoon opdagen.

Veto betreurt het dat het middel tot feedback, waar door de kringen zelf is op aangebrongen, een zachte dood lijkt te sterven. Wij doen een laatste, even welgemeende poging nog een evaluatievergadering te organiseren op woensdag 26 maart, om 17.00 u in de 's Meiersstraat 5.

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 23
Nummer 20
17 februari 1997

Ver. uitg.: Ann Bries
Hoofdredaktie: Anemie Deckx
Redaktiesekretaris: Ann Bries

Redaktie: Dirk Bernard, Benny Debruyne, Bart Deckhout, Martijn Graumans

Doka: Peter Creemers, Hans Seeuws
Medewerkers: Lien Bielen, Quinten Boijen, Dietmar Bosmans, Ludwig Deweghe, Dietger Geeraert, Raf Gerits, Jan Govaerts, Nathalie Vermisse
Layout en vormgeving: Ann Bries, Benny Debruyne, Anemie Deckx, Dietger Geeraert, Raf Gerits, Martijn Graumans, Pieter Van Heck, Tine Verhaert

Dtp: Filip Dekeukeleere, Steven Schoorens, Hans Vandenebeele
Spelling: Filip Dekeukeleere
Tekeningen: AB, JJ, Peties
Eindredaktie: Benny Debruyne en Pieter Van Heck

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Redaktievergadering
iedere vrijdag namiddag om 16.00 u
Evaluatiekommissievergadering
woensdag 26 maart 17.00 u

Voordeliger reizen kan écht niet.

Promotionele reisformules heel het jaar door.

Exclusieve 'luchtvaart'- 'trein'- 'bus' tarieven voor studenten en jongeren. Dé laagste luchtvaartprijzen wereldwijd voor iedereen.

Airpassen en around-the-world tickets.

Last minute aanbiedingen.

Dé voordeligste citytrips en verblijven 'à la carte'.

Rondreizen met internationaal karakter.

Aantrekkelijke huurwagenformules.

Studenten- en jongerenkaarten.

Annulerings- en reisbijstand-verzekeringen.

Connections Leuven
Tiensestraat 89,
3000 Leuven
TEL: 016/29.01.50

Connections Hasselt
Botermarkt 8,
3500 Hasselt
TEL: 011/23.45.45

Ook te Adis, Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Liège, Louvain-La-Neuve, Mechelen, Mons, Namur en Turnhout.

TELE sales: 02/5500.100

Inleiding tot het Marxisme

met
Guy Quintelier

Communisme en Conflict

Vraagtekens bij Marx' revolutietheorie
Conflict en menselijk bestaan
Vervreemding als vrijheid van conflicten
Het kapitalisme is een harmonieuze economie
Kritiek op de kapitalistische 'voortgang' naar een communistische maatschappij

Woensdag 26 februari, 5 maart en 12 maart 1997, om 20 u.

Masereel Club, Ierse Predikerherenstraat 25, Leuven

(advertentie)

berichten

Sumo heeft ook u nodig

Sumo is een programma op Radio Scorpio over theater en dans. Elke week gaan wij dieper in op de aktualiteit met gesprekken, interviews, recensies enzoverder. We zoeken mensen die gepassioneerd zijn door theater en dans en graag hun stem laten horen. Kennis van radiotechniek is niet vereist. Bel 23.39.91 (vragen naar Carl of eventueel eigen nummer achterlaten). Sumo, elke woensdag 21.00 - 22.00 u en zondag 15.00 - 16.00 u, Scorpio 106 FM.

Uw Fantasy & SF winkel in Leuven

Tiensestraat 155
Tel: 29.29.84

Oorlog aan de lafaards

Half februari en de lente hangt reeds een beetje in de lucht. Traditioneel is dit het moment voor Student Aid om uit te pakken met haar jaarlijkse campagne, die kwasi gelijktijdig loopt in niet minder dan acht Vlaamse universiteitssteden. In tegenstelling tot de meeste organisaties die zich bezighouden met de derde wereld, legt Student Aid niet de nadruk op fondsenwerving, maar wel op bewustmaking. Sinds 1986, het startjaar van de campagne — naar het 'stichtend voorbeeld' van Live Aid met Sir Bob Geldof, remember — is er immers heel wat veranderd in ontwikkelingsamenwerking.

Interessante reflecties hierover werden in 1988 door Student Aid zelf gebundeld in het boek 'Het orkest van de Titanic', met bijdragen van onder andere Dirk Brossez (BRTN-journalist). De nefaste gevolgen van hulp voor de plaatselijke economie en bestaande structuren werden er genadeloos in blootgelegd. Sinds dat jaar werkt Student Aid vooral rond sensibilisering. En dit jaar?

Student Aid '97 staat volledig in het teken van 'veiligheid als voorwaarde tot ontwikkeling', een vlag die een zeer ruime lading dekt. Wie hierbij denkt aan de zo vernietigende landmijnen, zit zeer zeker in de goede richting. Maar er is meer: veiligheid behelst ook "konfliktpreventie, terreindiplomatie, vredesheropbouw en wapenhandel" (het afschaffen van die productie en handel, welteverstaan). Hiertoe wordt er samengewerkt met Handicap International, een niet-gouvernementele organisatie (ngo) die in 1982 het levenslicht zag in Thailand. Deze werkt preventieve, kleinschalige projecten uit om gehandicapte slachtoffers van mijnen, ziekten en dergelijke te reintegreren in de samenleving. In 1992 startte Handicap International —

samen met 450 andere ngo's — de 'Oorlog der lafaards', waarbij regeringen over de hele wereld werden geïnterpelleerd over hun wapenproductie en -verkoop.

Uithangbord

Deze acties resulteerden onder andere in de VN-konferentie van 1996 te Genève, waar het gebruik van antipersoonsmijnen zou beperkt worden en nietdecteerbare mijnen afgeschaft. Dit jaar hoopt de organisatie op een totaalverbod van de moordtuigen, want nog steeds worden er meer mijnen geproduceerd dan vernietigd. Opvallend in de steun van Student Aid aan deze organisatie is het feit dat zij niet werkt rond één concreet project maar de problemen structureel en wereldwijd probeert aan te pakken. Het ontbreken van een concreet uithangbord — themalanden, zoals in het verleden bijvoorbeeld Rwanda en Nicaragua — waaraan de acties worden opgehangen, biedt op het eerste gezicht niet veel inhoudelijke houvast, maar de (Leuvense) Student Aidweek compenseert dit door een zeer gevarieerd programma, waar plaats is voor een uitgebreide lessenreeks, workshops, een stadspel en optredens.

Dit jaar wordt er dus gepoogd een nieuw evenwicht tussen bewustmaking in het noorden en projectwerking in het zuiden te realiseren. Daarmee wordt de werkwijze van vorig jaar gevolgd, toen studenten zich plots weer gingen bezighouden met concrete hulpprojecten. Na 'Het orkest van de Titanic' werd die hulp immers grondig ter discussie gesteld, ook binnen Student Aid. Maar nieuwe tijden roepen nieuwe committees in het leven, die — om het een beetje oneerbiedig te stellen — telkens weer het warm water hopen uit te vinden. Mede daardoor vertoont de geschiedenis van Student Aid geen rechtlijnig overzicht of een echte rode draad. Elk jaar

verrijst er in elke stad immers een kwasi nieuw comité van studenten, en die zijn zich niet altijd even bewust van de werkwijze en achterliggende filosofie van hun voorangangers.

Bierketting

Dit jaar is Student Aid actief in acht universiteitssteden: Leuven (KUL), Gent (RUG en hogeschool CTL), Brussel (VUB, KUB en Vlekh), Diepenbeek (LUC), Geel (HIK), Antwerpen (Unifac en hogescholen), Kortrijk (Kulak) en Louvain-la-Neuve. Elke stad heeft zijn eigen studentencomité en dat zorgt voor soms zeer grote aksentverschillen. De enorme groei van Student Aid in de jaren '88 en '89 creëerde 'uitwassen' in de vorm van acties die het onderliggende motief deden vergeten: het wereldrekord bierbakken stapelen in Leuven (1988) en het vormen van een bierketting in Hasselt zijn twee 'ongelukkige' voorbeelden uit de jonge geschiedenis van Student Aid.

De organisatie is duidelijk 'volwassen' geworden, wat zich ook uit in het programma, al zijn er dit jaar ook nog wel activiteiten

ten die sommigen de wenkbrauwen zouden kunnen doen fronsen. Het verband tussen een jenever-TD (Leuven), een pannenkoekenfestijn en een pizzakwis (Diepenbeek) en het thema 'veiligheid en ontwikkeling' is immers even ver te zoeken als tussen het vegetarisme en het eten van vlees. Dit als kanttekening bij een steeds bewuster actievoerende studentenorganisatie, die het 'studentikoze' (als kinderziekte) grotendeels achter zich heeft gelaten.

Ann Bries

Programma Student Aid

Maandag 17 februari
LUNCHGESPREK: "Schuldenlast in de ontwikkelingslanden" om 12:30 u in Alma 3 met prof L. Berlage (KU Leuven) en T. Van Hees
STADSSPEL: vertrek tussen 18 en 19 u aan het stadspark voor 150 frank per ploeg, maximaal vier personeninschrijvingen: St. Michielsstr. 6 tel. 32.45.81. Dit spel is een zoektocht door alle onveilige plaatsen van Leuven, gekombineerd met enkele praktische proeven als ontmijning en een rolstoelreë.

dienst ACY).
LESSENMARATON: van 8:00 u tot 8:00 u in Blok M. Celestijnenlaan 200, Heverlee.
WORKSHOP: Lajjins-Amerikaanse maskers maken van 14:30 u tot 16:30 u in Arenberginstituut voor 100 frank. Inschrijvingen op tel. 32.45.81
REIS ROND DE WERELD: om 20:00 u in Pangaea (aan Alma 2, voor 100 frank. Zes landen vertellen hun verhaal, brengen een gedicht en muziek overbragt hun onderlinge afstand.

Dinsdag 18 februari
LUNCHGESPREK: "Wapenhandel van noord naar zuid" * om 12:30 u in Alma 2 met P. Nauwelaers en G. Van Hove (Buitenlandse zaken).
WORKSHOP PERKUSSIE van 14:00 u tot 15:15 u en van 15:15 u tot 17:00 u in het Arenberginstituut, Naamsestraat 96 voor 150 frank, inschrijven op tel. 32.45.81.
HIBA BURUNDI DRUMMERS: om 20:00 u in de grote aula van het MTC inkom 250/200, vvk in Campus en Bancokantoor.

Donderdag 20 februari
LUNCHGESPREK: "Beurzenbeleid van de KU Leuven" om 12:30 u in de Pangaea met Prof. Berlamont (IRO) en D. Mwasha (beursstudent).
WORKSHOP CUMBIA: van 14:00 - 16:00 u en van 16:00 - 18:00 u in de Arenberginstituut voor 100 frank, inschrijvingen op tel. 32.45.81. Dit is een dansworkshop op aanstekelijke Mexicaanse muziek.
WORLD MUSIC EXPLOSION: met optreden van Fooiproof om 21:00 u in Alma 2, voor 100 frank met DJ Jan Hautekiet.
Woensdag 16 februari
GROTE MERENDEBAT: om 20:00 u in de kleine aula van het MTC.

Woensdag 19 februari
LUNCHGESPREK: "Sociale klausules in de wereldhandel" om 12:30 u in Alma 1 met Prof. S. Deroon (KUL) en R. Delarue (stul-

Universitaire overheid houdt belofte niet Psychologen eisen groter kringlokaal

He kring van de Leuvense psychologiestudenten is boos. Het was al langer bekend dat ze haar huidige kringwerkingslokalen in de Dekenstraat zou moeten verlaten, maar nu blijkt dat de ruimte die ze ervoor in de plaats krijgt bij lange na niet groot genoeg is om een kringdienst of een kringlokaal in onder te brengen. Dat ondanks vroegere beloften van de kant van de universiteit. Ze moet de kleine ruimte bovendien nog delen met de pedagogische kring. De twee verbolgen kringen voeren nu protestacties.

Een van die acties bestond in het versturen van een brief aan de professoren van het departement psychologie. Daarin wordt de situatie kort uit de doeken gedaan, en meldt Steven De Peuter, de kringcoördinator van de psychologische kring, dat de kringdienst wegens plaatsgebrek opgeheven wordt, en dat de proffen hun kursussen voortaan maar door Acco moeten laten verdelen. Hij stelt dat "het vervanglokaal ons te weinig ruimte (laot) om onze werking volledig te ontplooiën, temeer daar we het moeten delen met de psychologische kring. Het is onmogelijk om met twee kringen, van deze omvang in een lokaal te bestaan, laat staan dat wij zouden kunnen voorzien

in een grondige service. (Daarom) sluiten wij de kringdienst."

Op een blaadje met kleine lettertjes dat bij de brief zit en de titel 'Errata' draagt, wordt de zaak wel wat genuanceerd. De kring blijkt voorlopig niet van plan haar werking stil te leggen, maar ze roept de proffen wel op solidair te zijn met de studenten, en een petitie te tekenen waarin om een groter lokaal wordt gevraagd. Ook wordt het probleem wat uitvoeriger uitgelegd.

Shrink

Deze benadeling van de psychologische kring op het vlak van huisvesting blijkt alvast geen alleenstaand geval te zijn. Enkele jaren geleden werd in de Tiensstraat begonnen met het bouwen van de nieuwe Alma 1. Toen moesten de kringdienst, het kringlokaal en de fakbar van de psychologische kring — de Shrink — dus ook al eens verhuizen. De Shrink kwam uiteindelijk terecht in de Parijsstraat, waar ze nog met heel wat problemen af te rekenen had, en de kringwerking in het Economiegebouw in de Dekenstraat. Daar was plaats voor een kringdienst en een kringlokaal — dat laatste werd wel gedeeld met de pedagogiekring. Beide kringen hebben daar een tweetal jaar doorgebracht.

Tot aan het begin van dit akademiejaar

het bericht kwam dat ze plaats moesten ruimen: de universiteit had een andere bestemming bedacht voor de lokalen waar de psychologen en pedagogen in zaten. Er werd beide kringen een nieuwe ruimte beloofd voor hun kringdienst. Over een afzonderlijk kringlokaal kon geen garanties gegeven worden. De beloofde lokalen zouden zich bevinden op de eerste verdieping van hetzelfde gebouw in de Dekenstraat.

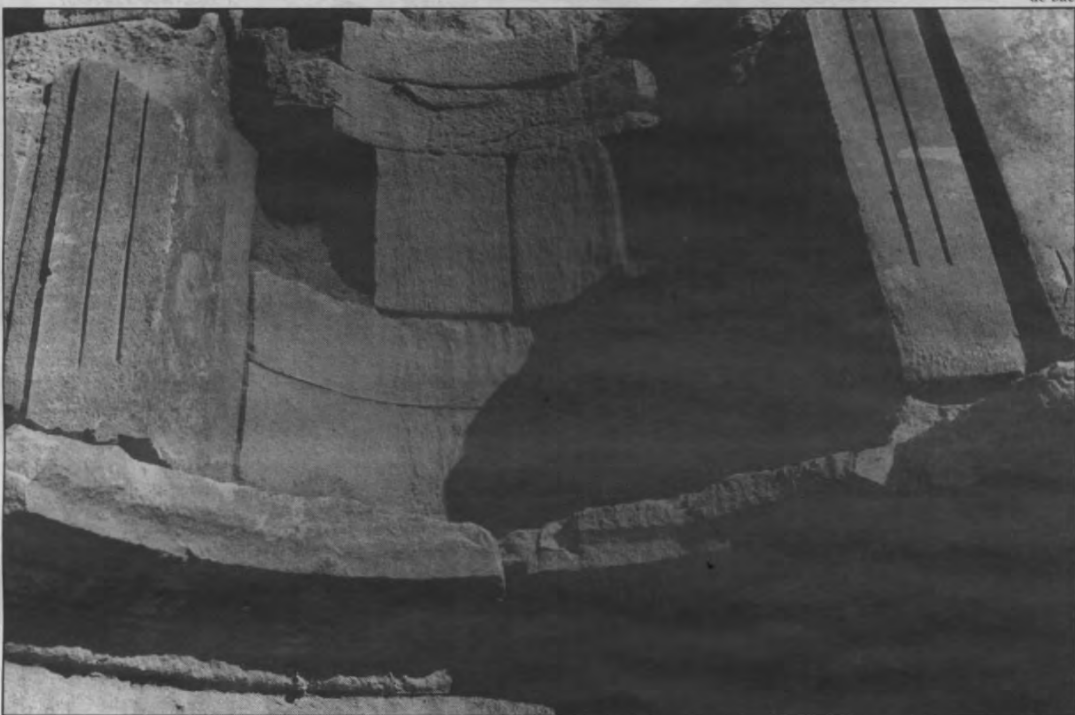
Opvang

Het viel dus behoorlijk tegen toen vorige week bleek dat de kringen niet elk een eigen lokaal krijgen, maar er één zouden moeten delen, en dat die ene ruimte bovendien niet op de eerste verdieping ligt, maar ergens in de kelder. Ze besloten dat de kringwerking hierdoor zozeer in het ge-

drang komt dat er aan de alarmbel getrokken moest worden. Een pamflet in de hal van het Psychologisch Instituut in de Tiensstraat formuleert de grieven als volgt: "Op deze manier zal het voor de kring moeilijk worden om in het hele gamma van activiteiten te blijven voorzien. (...) De opvang van eerstekenners komt in het gedrang. De jaarwerkering wordt minder georganiseerd. Er zijn minder activiteiten die uitgaan van psychologie, zodat de groep psychologiestudenten (nog) gemakkelijker zal verbrekken." Als de academische overheid geen oren heeft voor deze argumenten, en de brief noch de petitie helpen, zullen er de komende weken allicht nog meer acties te verwachten zijn.

Martijn Graumans

Belgische mollen in Sagalassos

De mol is de pijp uit

Iedereen heeft ooit al wel gehoord van Sagalassos, de archeologische site in Turkije waar sedert 1990 elke zomer een selecte groep Leuvense archeologen opgravingswerk verrichten om deze voormalige metropolis van Pisidia van onder het stof te halen. Misschien weet u ook dat de KU Leuven tot 2002 maar liefst zestig miljoen in dit internationaal project pompt. Maar hierover zullen we het niet hebben, wel over de tentoonstelling "View on Sagalassos" die de studentenkring Alfa van 17 tot 28 februari organiseert in de expositie van het Erasmushuis.

Wie denkt dat archeologen een ruig volkje zijn, heeft het ten dele bij het rechte eind. Ze vormen dan ook een buitenbeentje in de academische wereld. Je vindt hen meestal niet terug in de beslotenheid van een muffe studeerkamer, maar wel ergens te lande waar ze in weer en wind als mollen de grond omwoelen. Een cliché, zo blijkt. In werkelijkheid zijn ze heel wat verfijnder en komen ze af en toe met heel verrassende initiatieven uit de bus. Momenteel loopt bijvoorbeeld een tentoonstelling die integraal georganiseerd werd door de studentenkring Alfa. "View on Sagalassos" is een soort artistieke reflectie op de huidige situatie van de opgravingsite, volgens preses Utsav Schurmans.

Veto: Wat is het belang van Sagalassos?
Utsav Schurmans: «Het is tegenwoordig bijna niet meer haalbaar om nog concessies bijna voor opgravingen te verkrijgen. Het belang van Sagalassos ligt in de ongelofelijke grootte van de site en ook in de uitzonderlijke

goede staat waarin de opgegraven zaken zijn bewaard. Dit komt ondermeer door het feit dat de stad in de bergen ligt en ook bijna niet geraakt wordt door moderne bebouwing. Sagalassos was indertijd ook een belangrijk centrum voor keramiekproductie. Ik denk dat de stad in de zevende eeuw te loor gegaan is door een aardbeving en dat de bewoners zich toen teruggetrokken hebben in het dal.»

Veto: Is de opgraving een tipisch Leuvense project?

Schurmans: «Toen men in 1986 met de prospectie — de studie van de resten aan de oppervlakte — begon, kwam het initiatief en ook het budget van de Engelsen. Professor Waelkens van de KU Leuven was kodirecteur van het toenmalige project. Vanaf 1990 zijn de werken volledig in handen van de KU Leuven. De conservatie gebeurt wel nog door de Britten. Aan een dergelijk project werken niet uitsluitend archeologen mee maar ook fotografen en tekenaars, geologen en dergelijke. Zowel het internationale als het interdisciplinaire aspect komen dus ruim aan bod.»

Vitrine

Veto: Hoe is het idee ontstaan om deze tentoonstelling op te zetten?

Schurmans: «In Sagalassos, waar ik zelf ben gaan opgraven, sprak ik met Joris Snaet, een student kunstgeschiedenis. Het idee groeide om eens een tentoonstelling te organiseren. In het begin van het academiejaar werd dit dan voorgesteld aan het presidium, dat positief reageerde. Dus zijn we er gewoon met een aantal studenten aan begonnen.»

«De tentoonstelling zoals ze er nu uitziet, bestaat uit de artistieke bijdragen van

vier personen — een student, een assistent, een kunstschilder en een docent aan Sint Lucas — die de archeologische site als inspiratiebron van hun werk nemen. Sagalassos wordt in beeld gebracht via schetsen, foto's, tekeningen en etsen. Verder komt er een vitrine met beeldfragmenten, gipsen afgietsels en ook een aantal wetenschappelijke tekeningen van de opgravingen. Maar we willen vooral het artistieke benadrukken en niet zozeer het wetenschappelijke aspect.»

Feestweek

Bijna gelijktijdig met de tentoonstelling

loopt de feestweek van Alfa. Deze staat dit jaar volledig in het teken van Griekenland en krijgt als thema: "Panorama vanop de Olympos". We halen ons hierbij direct traditionele tafereel van de geest van zalte alfanden die zich (ditmaal in toga) op witte bacchanalen te buiten gaan aan drank

en alle andere geneugten des levens. Volgens de preses zal het er dit jaar toch enigzins anders aan toe gaan.

Schurmans: «We hebben traditioneel elk jaar een feestweek of feestveertiendaagse en dat is meestal heel plezant. In het begin van dit academiejaar vonden we echter dat we eens een specifiek archeologisch week moesten plannen. In een dergelijke week kunnen we dan lezingen houden of een museum bezoeken. Aangezien we ook met het plan van de tentoonstelling zaten hebben we voor een Griekse week geopteerd.»

Beiaard

Volgens Koen de Cauwer, verantwoordelijk voor cultuur bij Alfa, koos men bewust voor een titel die zeer ruim is.

Koen de Cauwer: «De mysterieuze godenberg 'Olympos' met haar top gehuld in een eeuwige wolken sluier, was een eenheidsstichtende plek binnen de voor het overige vrij heterogene Griekse wereld. Verder verwijst de titel naar de reikwijdte van haar invloedssfeer, de omliggende gebieden als een soort afzgebied van de Griekse cultuur.»

Nathalie Vernimme

De tentoonstelling "View on Sagalassos" gaat door in de expositie van het Erasmushuis in de Blijde Inkomststraat 21, van maandag tot vrijdag doorlopend van 10 tot 17 uur en op woensdag van 13 tot 19 uur. De toegang is gratis. Tijdens de archeologische week kunt u een lezing bijwonen van M. Waelkens over de opgravingskampanje '96 in Sagalassos op dinsdag 18 februari om 20 u in de Pieter de Someraula. Diezelfde avond rond 19 uur speelt beiaardier Luc Rombouts stukken die alle als titel een thema uit de Klassieke Oudheid hebben. Donderdag is er om 20 u in MSI 00.20 een lezing door professor L. Moeren "Aan de voet van de Olympos, Macedonië en haar koningen".

Pleidooi voor een leefbare stad

Op maandag 17 februari stelt de werkgroep Mobiliteit van Sociale Raad haar eigen, alternatief mobiliteitsplan voor, dat niet mals is voor de huidige lussen- en stationsplannen (zie Veto nr. 17). Als het van Sociale Raad afhangt, rijden alle studenten in de toekomst gratis met het openbaar vervoer door de binnenstad, wordt het lussensysteem geheel herzien, en komen er maar liefst 10.000 fietsstallingen bij.

Het twaalfpuntenplan van de werkgroep stelt de leefbaarheid in de stad voorop, een doel dat ongetwijfeld ook nagestreefd wordt door de huidige (infra)structurele initiatieven. Toch zijn er een aantal opvallende verschillen met de huidige plannen: de werkgroep is absoluut gekant tegen meer autoparkeerplaatsen in de binnenstad, die volgens hen een aanzuigefekt hebben dat beter kan vermeden worden. Ook ontstaan er — door een onoordeelkundige aanleg van lussen — nieuwe sluipwegen die de woonfunctie serieus hinderen. Zij eisen dat er in het mobiliteitsplan meer rekening gehouden wordt met studenten, door middel van goede, diefstalbestemmende fietsstallingen, een absolute voorrang van het fiets- op het autoverkeer en een gedoogbeleid wat fietsboetes betreft (dit wil zeggen dat, in plaats van nu onmiddellijk 5.600 frank op te hoesten, je een waarschuwing krijgt wanneer je zonder licht rondhost).

Ook zouden — in de binnenstad — alle fietsers in eenrichtingsstraten in twee richtingen mogen rijden, en moeten daarbuiten degelijk aangelegde, gescheiden fietspaden voorzien worden, zodat het fietsgebruik gestimuleerd wordt. De Leuvense politie wordt aangeklaamd "wat vaker de fiets te pakken, haar eigen fiets welteverstaan." In het huidige verkeerskruisplan wordt voor de hele binnenstad de zone 30 voorzien, dat is één van de weinige punten waar de werkgroep zich wel in kan vinden.

Het openbaar vervoer wordt tevens op de korrel genomen en het plan om hybride busjes in te voeren, afgeschoten. Deze oplossing zorgt volgens de werkgroep voor meer overlast en minder capaciteit, omdat er tweemaal zoveel busjes zullen moeten rijden om hetzelfde aantal reizigers te vervoeren. Het alternatief dat zij voorstellen is de GLT (Guided Light Transit), een vreemdsoortig huwelijk tussen tram en bus, dat de voordelen van beide tracht te combineren. Of dit in een relatief kleine stad als Leuven realiseerbaar en haalbaar is, blijft echter te vraag.

Tenslotte ziet de werkgroep een ondersteunende rol weggelegd voor de vzw Velo (Veilig en Ecologisch in Leuven op de fiets), een organisatie die structureel gesteund dient te worden door zowel de stad als de universiteit, zodat deze laatste "haar verantwoordelijkheid ten volle opneemt" en haar werknemers stimuleert om wat vaker de fiets of het openbaar vervoer te gebruiken om de (vrij korte) afstand tussen de verschillende campusen te overbruggen. Werk aan de winkel, dus.

(ab)

88

LEGO COPY

118

Tiensestraat KOPIËREN - DRUKKEN - PRINTEN - ONTWERPEN Tiensestraat

9 - 19 u. Maandag t/m Donderdag
9 - 19 u. Vrijdag
gesloten Zaterdag

9 - 22 u.
9 - 20 u.
10 - 17 u.

.....IT TAKES TWO TO TANGO..... (advertentie)

“Waar bemoeit de stad zich godverdomme mee?”

Over het kamerdekreet is het laatste woord nog niet gezegd. Het dekreet is er en moet nu in de praktijk worden omgezet. “De stad gaat er zijn peren nog mee zien” aldus Jaak Brepoels, schepen van huysvesting, op een debat rond de studentenhuysvesting, georganiseerd door de Leuvense jong-socialisten. Brepoels debatteerde hierover met Olivier Remy, voorzitter van de Sociale Raad, en Jos De Winter van de huysvestingsdienst van de KU Leuven.

‘Debat’ is een groot woord. Het was meer een gezellige discussie-avond want veel volk had men niet naar De Valk kunnen lokken. Bovendien kenden de drie actoren van het debat elkaars standpunten: hoewel er discussiestof genoeg was, verwachtte men bijgevolg niet veel verrassende uitspraken. Het in de Vlaamse Raad goedgekeurde kamerdekreet dat de wettelijke normen van studentenkamers vastlegt, moet binnenkort uitgevoerd worden door de stad Leuven. Ook de studie die het Hoger Instituut voor de Arbeid in opdracht van het stadsbestuur maakte over de kamermarkt en de leefbaarheid van de stad (zie Veto 14) werd op de rooster gelegd. Een gewaagde bewering zoals het oorzakelijk verband tussen leefbaarheid en de aanwezigheid van studenten in deze studie heeft bij zowel de universiteit als bij de studentenbeweging heel wat kritiek teweeggebracht. “Waar bemoeit de stad zich godverdomme mee,” zo formuleerde Brepoels, zich inlevend in de reactie van de universiteit en de studenten.

Schepen Jaak Brepoels beroept zich op

de gewraakte studie om het probleem van de leefbaarheid van de stad aan te kaarten. Eén van de oorzaken wordt bij de studenten gelegd: het te grote aantal studentenkamers zou te stadsvlucht in de hand werken. Nog volgens Brepoels trekt de bestaan van kamermarkt ook heel wat kansarmen aan, die op die manier een ‘goedkope’ woonst kunnen vinden. Deze twee ontwikkelingen gaan dan ten koste van de gezinsbewoning, die — volgens de Hivastudie — wel een positieve invloed zou hebben op de leefbaarheid van de stad.

Leefbaarheid

Maar met de link tussen de leefbaarheid van de stad en de aanwezigheid van studenten werd door de twee andere panelleden, Jos De Winter en Olivier Remy, betwist. De leefbaarheid van een stad kan niet gemeten worden aan de hand van het aantal studentenkamers. Hoewel hij de term te pas en te onpas gebruikt, nam de schepen tot hier toe niet eens de moeite om een definitie van ‘leefbaarheid’ of de indicatoren ervan te formuleren. Bovendien is het volgens Jos De Winter, die het kamerdekreet een gemiste kans vindt, een mite dat de aanwezigheid van studentenkamers de woningprijzen omhoog jaagt. Er is volgens hem eerder sprake van een golfbeweging waarbij om de negen jaar overaanbod en schaarste elkaar afwisselen. Het huidige (kleine) overaanbod aan kamers deed de prijzen van de kamers dalen en dus ook die van de studio’s, met de nodige gevolgen voor de appartementenmarkt. “In ieder geval kan men op basis van de Hivastudie geen huysvestingspolitiek uitbouwen. Het is

hoogstens een start voor verdere studies,” aldus Jos De Winter.

Jaak Brepoels bevestigt dat de studie inderdaad onvoldoende is, maar hij begrijpt de heisa erond niet. Het probleem van die studie is niet de inhoud maar wel de reactie van de universiteit erop. De prijzen spelen volgens Brepoels wel degelijk een rol in de stadsvlucht. Een koper van een pand denkt vooral aan het potentiële aantal belletjes dat hij aan de deur kan hangen, zodat er nog maar weinig gezinnen in de binnenstad kunnen wonen. Het nieuwe kamerdekreet laat de stad nu juist toe om invloed uit te oefenen op dergelijke praktijken. Ook de huysvestingsdienst van de KU Leuven en de studenten ijveren al jaren voor een wetgeving die specifiek gericht is op de studentenkamers. Toch stellen zij zich ernstige vragen bij het huidige kamerdekreet. Jos De Winter is op zijn zachtst gezegd verwonderd over de absurde formulering van bepaalde artikels: “Men moet de malafide kotbazen treffen, maar dat zal niet lukken. De lat ligt veel te hoog”. Ook voor de Sora-voorzitter schiet het kamerdekreet zijn doel voorbij en “gaat dit leiden tot een verhoging van de prijzen. De investeringen die de kotbazen moeten doen, zullen verhaald worden op de studenten. Bovendien zal een heel aantal kamers die niet meer voldoen aan de strenge eisen verdwijnen, waardoor het aanbod van de kamers daalt en de prijzen nog meer de hoogte in zullen gaan.”

Het toepassen van het kamerdekreet zal zeker niet van een leien dakje lopen, erkent ook de schepen van huysvesting: “de controle op studentenkamers is ongelukkig slecht.” Hoewel hij beseft dat een aantal kamers zal verdwijnen, beweert hij dat de prijzen van de koten niet automatisch zullen stijgen. Hij weigert zich echter fatalistisch op te stellen, en daarbij hekel hij het huysvestingsbeleid — of liever de afwezigheid hiervan — van de vorige Leuvense besturen. “We moeten vrijwillig optreden, met wat meer dirigisme. Als overheid kan men niet ondergaan.” En tot grote ergernis van de twee andere panelleden kondigt hij aan dat de stad het dekreet nog zou verfijnen. ‘Versifengens’ betekent dat volgens Olivier Remy, en dit terwijl er al te weinig tijd is om de problemen, die door het dekreet zullen ontstaan, op te vangen. Ook Jos De Winter kante zich tegen de verfijning. “de lat moet niet nog hoger komen te liggen dan het dekreet te al legt.”

Duidelijk is in elk geval dat de uitvoering van het kamerdekreet nog veel voeten in de aarde zal hebben. De kotbazen, die amper op de hoogte blijken te zijn van de nieuwe regelgeving, moeten op hun verantwoordelijkheid gewezen worden. De universiteit en de studenten willen betrokken worden bij de verdere invulling van het dekreet door de stad. De vraag is, dus maar in hoeverre de stad zijn stempel zal kunnen drukken op de kamermarkt, in overleg uiteraard.

Dietger Geraert

Dokumentaire over opkomst techno

Vette beat boven Alma 2

Ook in de muziekgeschiedenis kun je werken met duidelijke seuzen, breekpunten waarvan je achteraf kunt zeggen dat ze de muziek in een nieuwe richting gestuwd hebben, of er een nieuwe dimensie aan gegeven hebben. Of je er nu in trance door raakt, of het allemaal maar eentontig lawaai vindt, de opkomst van een muziekstijl als techno is zo’n breekpunt. Over het ontstaan en de ontwikkeling van techno wordt dinsdag, in het raam van de Neoliti-kaweek, een Artedokumentaire vertoond.

De doku begint met beelden van de jaarlijks terugkerende Love Parade in Berlijn. Honderdduizenden ekstatisch dansende mensen, waarvan sommigen speciaal overkwamen van de Verenigde Staten of Japan om erbij te zijn. De Duitse dj Sven Väth, door sommigen aanbeden als een god, noemt de manifestatie een “pleidooi voor tolerantie, liefde en vrede”. Meteen is duidelijk dat hier meer aan de hand is dan de ontwikkeling van een nieuwe muziekstijl: er is een belangrijke sociale component. Net als tijdens de hippie- of punkbeweging gaat het om mensen die zich afzetten tegen de bestaande samenleving, en hun eigen tegenkultuur opbouwen. “Techno is een levenswijze geworden”, wordt in de film geopperd, “met meer passie dan om het even wat.”

Het Europese mekka van de techno is Duitsland. Eén jaren zeventig waren het Duitse groepen als Kraftwerk die al experimenteerden met industriële tonen; zij gelden als de prille voorlopers. Die eerste aanzetten werden verder ontwikkeld in de Verenigde Staten, met name in Detroit, door

mensen als Derrick May en Kevin Saunderson. Het is hier dat de techno daadwerkelijk ontstaat; leden van Autechre bijvoorbeeld beklemtonen dat “je niet kunt uitleggen hoeveel invloed ze (de Detroitse scene, nvdr) hebben gehad.”

De dokumentaire is heel gevarieerd, wisselt interviews met hoofdrolspelers in het technoverhaal af met fragmenten van dansende housers of videoclips, en zelfs beelden van de maanlanding. Eén van die hoofdrolspelers is de Detroitse dj Derrick May. In het kort zet hij zijn theorie uiteen over het belang van techno — aan u te oordelen of hij het meent of niet. Hij stelt aan dat de asteroiden tussen de maan en Jupiter eigenlijk overblijfselen zijn van een uiteengespatte planeet. Iedere planeet stelt hij gelijk met een muzikale noot. “Er zijn tien noten op een notenbalk (en maar negen planeten), dus”, argumenteert May, “er ontbreekt iets, er is iets tekort om harmonie te bereiken.” De techno?

Flamenco

Dat euforische element, dat heel sterk bij Derrick May aanwezig is, is een algemeen kenmerk van techno. Het is nieuwe muziek, iemand omschrijft het als “kinetische energie.” Hoewel het nieuw is, worden ook de roots niet ontkend; techno wordt dan een superieure syntese van diverse invloeden zoals industriële en tribale muziek, flamenco en nog andere vormen die allemaal geïncorporeerd worden.

Technomuzikanten omschrijven zichzelf weleens als ontdekkingsreizigers naar geluiden. “It’s head space,” wordt uitgelegd, want dat is het enige gebied dat kan verkend worden. Vandaar ook de naam van de nu al beroemde verzamelaars van het Mo’ Waxlabel, Headz één en twee. Met deze

(foto: Peter Creemers)

muziek creëren de technomuzikanten tegelijk hun eigen ‘environment’. Er zit dus wel degelijk een romantisch vluchtelenent in de muziek. Het is de muziek van de toekomst, maar niet in de zin dat men constant bezig is met wat komen gaat: de muziek ‘gebeurt’ gewoon, maar “elke

seconde is het begin van iets.”

Benny Debruyne

De Artedokumentaire over de opkomst van techno wordt op dinsdag 18 februari om 13.00 u vertoond in de Raadzaal Sociale Wetenschappen, boven Alma 2.

Met The Doors en Greene naar Vietnam

De teatermonoloog ‘Saigon follow me’, in ‘95 positief onthaald door de pers, wordt woensdag hernomen in het kader van een Uur Kultuur. De monoloog — in een regie van Rob De Kuiper — wordt vertolkt door Michel van Dousselaere, voorheen werkzaam bij de ‘Blauwe Maandag Compagnie’, nu figurerend als driekoppige gids in zijn verhaal over Saigon (nu Ho-Chi-Minhstad). In ‘Saigon Follow me’ vervlecht De Kuiper een recent reisverslag naar Vietnam met een roman van Greene, “The quiet American”. Literatuur en persoonlijk verslag werden netjes gemonteerd tot een voertuig dat zeker geen vehikel mag genoemd worden. Van Dousselaere berijdt het als geen ander en balanceert moeiteloos op de grens tussen fictie, werkelijkheid en verleden.

Saigon 1955, een tijdperk toen er gevochten werd tegen de Franse overheersing,

met als doel de vrije republiek Vietnam. Klaar om te vertrekken met het boek van Greene onder de arm. The Doors geven het startschot met ‘The End’: zo is meteen de link gelegd met de Amerikaanse kijk op het Vietnamdrama. De Amerikanen zaten er destijds niet verlegen om, hun humanitaire karakter te laten spreken en hun militaire hulp op te dringen aan religieuze militaire groeperingen in hun strijd tegen de VietMinh en het dreigende communisme. Dekadentie (gepersonaliseerd door de figuur Fowler) en idealisme bestonden naast elkaar en hadden de stad Saigon (de Vietnamese vrouw) beurtelings in hun greep.

(lb)

De monoloog ‘Saigon follow me’ valt op 19 februari om 13.00 u in de Soetzaal van het Arenberginstituut gratis te bekijken en te beluisteren.

De nieuwe politieke kultuur (5)

Sedert Zwarte Zondag, nu alweer bijna zes jaar geleden, beweegt er 'iets' in het Belgische politieke landschap. De schokgolf die de verkiezingsuitslag van 24 november 1991 met zich mee bracht, zette echter weinig zoden aan de dijk. Dat werd in augustus van vorig jaar nogmaals op een pijnlijke wijze duidelijk gemaakt. Het gevolg hiervan was dat de roep om vernieuwing luider werd dan ooit. Ondertussen heeft iedereen, op het gevaar af klicheematig te klinken, de mond vol van de nieuwe politieke kultuur. Op initiatief van kamervoorzitter Langendries (PSC) bijvoorbeeld werden een aantal weken geleden de voorzitters van alle partijen uitgenodigd om hierover de koppen bij elkaar te steken. En ook op Vlaams nivo wordt onder impuls van Norbert de Batselier (SP) druk geëxerciteerd over de afschaffing van politieke kumuls. Maar niet alleen binnen de Witte Mars heel wat discussie losgeweekt. Op tal van nivo's ontstaan nieuwe initiatieven die proberen een antwoord te geven op de malaise binnen ons politiek bestel. De komende weken willen wij een licht werpen op een aantal van die initiatieven. Niet enkel vanuit een bezorgdheid voor democratische waarden, maar vooral omdat het jonge mensen zijn die in dit gebeuren een belangrijke rol te spelen hebben.

“In Amerika heb ik kennis gemaakt met marihuana”

In de man die jarenlang politiek journalist en hoofdredakteur van De Standaard is geweest, is bij uitstek de 'eminence grise' van de Vlaamse journalistiek. Als gepensioneerd hoofdredakteur trekt hij nu in zijn opiniestukken fel van leer tegen allerlei anti-Vlaamse tendenzen die hij al dan niet terecht denkt te kunnen ontwaren in onze samenleving. Tijdens ons gesprek nuanceerde hij veel van de stellingen die hij nu nog poneert in De Standaard. Zo liet hij ons weten dat zijn generatie wel eens wat te romantisch zou kunnen zijn over de Vlaamse zaak. Maar AVV-VVK was niet de idee waar hij zich door liet leiden. Toch ligt de Vlaamse zaak hem nog nauw aan het hart, ook als we het met hem hebben over de nieuwe politieke kultuur.

Veto: U zegt in uw boek dat het parlement zo weinig macht heeft. Is dat één van de oorzaken van wat er in dit land misloopt?

Manu Ruys: «Ja, als je ervan uitgaat dat in een democratie alle macht bij het volk ligt en dat het volk zijn bestuurders moet controleren via het parlement. Aangezien het land slecht bestuurd wordt, kan je zeggen dat dit in hoge mate te wijten is aan het slecht functioneren van het parlement. Je ziet dat de kabinetten met de jaren steeds sterker geworden zijn. In de jaren dertig is het Belgische parlement volledig verloederd door de politiko-financiële schandalen, wat natuurlijk ook de opgang verklaart van de extreemrechtse partijen, zoals Rex. Ik heb meegemaakt dat de bevolking bij het begin van de oorlog juichte toen het parlement op de vlucht sloeg. Het parlementaire regime was totaal in diskrediet geraakt. Maar dan komt de oorlog en zien de mensen wat die ineenstorting van het parlementaire regime betekent. En na de oorlog is er de kater. In de jaren '45 komt dan de nieuwe generatie parlementairen die omgeven worden door een aureool van prestige. De regeringen moeten zich tegenover het parlement verantwoorden. In de jaren vijftig en zestig spreekt het parlement belangrijke taal. En de fracties zijn nog belangrijk, belangrijker dan de partijen. Dat is geleidelijk verwaterd. Het bestuur van het land werd ingewikkelder en technischer. De regering trok steeds meer macht naar zich toe in de jaren zeventig en tachtig. Op dit ogenblik wordt het parlement natuurlijk telkens opnieuw buiten spel gezet. Dat heb je gezien in de allerjongste crisis, het is de eerste minister die, samen met de partijvoorzitters, beslist. Dat brengt met zich mee dat de werving van parlementsliden steeds moeilijker wordt. Vroeger kon je in het parlement een interessante rol spelen. Maar het mandaat straalt weinig prestige uit op dit moment. De beste elementen zijn niet meer aangetrokken tot de politiek, wat heel erg is natuurlijk.»

Veto: De partijen worden te machtig.

Ruys: «Partijen zijn belangrijk, ze zijn niet

weg te denken uit de maatschappij. Je hebt ze nodig. Hoe wil je anders komen tot een coherent beleid? Je moet de discipline en loyaliteit van de partij aanvaarden. Je kiest voor een partij en een programma waarmee je naar de kiezer stapt. Als je in het parlement komt, moet je dat programma trouw zijn. Als de partij dan zegt "op basis van ons programma nemen we dat standpunt in", dan moet je dat eigenlijk volgen. Ik vind de partij, als ze deftig functioneert, iets goeds. Maar de partij mag niet de plaats van het parlement innemen.»

Veto: Vorige week zijn er negen parlementsliden teruggefloten door hun partij. Is dat dan een goede zaak? Wordt op die manier niet een mogelijk debat in de kiem gesmoord?

Ruys: «In dit geval zat je met een speciale situatie. Vroeger kon je de regering op elk moment naar huis sturen. Maar nu zitten we met een legislatuursysteem. Dat wil zeggen dat je de regering mag naar huis sturen als je een alternatieve regering hebt. Heb je dat niet, dan kan dat niet. Die negen parlementsliden speelden in op het gevoel van de publieke opinie. Maar zij hadden geen alternatief want De Croo wou niet meedoen. Dehaene fluit die parlementsliden dus terug want ze waren dilletant. Maar het feit dat ze hun nek hebben uitgestoken vind ik positief. Het was alleen op een ongelukkig moment. Dehaene staat sterk. Hij zit met de Maastrichtnorm, allerlei hervormingsplannen en die parlementaire onderzoekskommissies. Als er een crisis komt, dan ligt dat allemaal stil.»

Lam

«Het parlement is met de jaren in waarde en betekenis gedevalueerd, dat zou moeten veranderen. Dat is volgens mij een van de elementen van de nieuwe politieke kultuur. De dekulminatie is niet belangrijk, dat vind ik een onzinnelijk iets. Het gaat toch niet over het feit dat een burgemeester niet in het parlement mag zitten. Het gaat over het kumulieren van bepaalde machten aan de top. Senaatsvoorzitter Swaelen bijvoorbeeld, die was voorzitter van het Gemeentekrediet. Dat is een kumul. Maar daarover zwijgt men. Het grootste probleem is het probleem van organisatie: zoals alles nu georganiseerd is, kan het niet verder. De banken hebben nu macht over de regering, omwille van de torenhoge staatschuld. Wat het parlement en de kabinetten betreft, zij moeten terug hun werk kunnen doen en niet gedomineerd worden door externe machten, die men niet ter verantwoording kan roepen. De vakbonden of de partijen hebben geen juridisch statuut. Je hebt daar geen vat op. De vakbonden leggen de Antwerpse haven lam. Je hebt voor honderden miljoenen franken schade. Wie is verantwoordelijk? Niemand. Dat functioneert niet. Men zou al die organisaties een statuut moeten opleggen zodat zij vanuit het parlement gecontroleerd kunnen worden.»

Veto: In uw boek en in een opiniestuk laat u blijken dat u het niet eens bent met de opvatting dat de pers de vierde macht is.

Ruys: «Dat is een ander aspect van het

slecht functioneren. Je hebt nu de groeiende macht van de media, die volgens mij een beetje uit haar rol treedt. Men zegt altijd 'de pers is de vierde macht', maar dat klopt niet. De pers regeert niet, velt geen vonnissen, is geen wetgevende macht. De pers heeft invloed. Maar meer en meer heeft zij de neiging in de plaats te treden van het parlement. Zij controleert de regering. Meer en meer treedt zij ook op als onderzoeksrechter, door de onthullingsjournalistiek. Is dat gezond? De pers moet alert zijn maar het is niet goed dat zij in de plaats komt van bepaalde machten die het laten afweten.»

Spaghetti

«Alles is bijzonder ingewikkeld en de pers mist soms de moed om de waarheid te zeggen, vooral als het niet sympathiek is. Neem nu het spaghetti-arrest. Connerotte mocht dat niet doen, als onderzoeksrechter wordt je verondersteld neutraal te zijn, ook al deed hij dat als een man met een groot hart. De pers heeft van Connerotte een heilige gemaakt omdat zij niet durfden ingaan tegen de publieke opinie. De pers zou de werking van het gerecht moeten uitleggen, zodat het arrest beter te begrijpen is.»

Veto: De verontwaardiging na het arrest van Kassatie ging niet alleen over het spaghetti-arrest, maar meer algemeen over de gang van zaken binnen justitie.

Ruys: «Natuurlijk, dat is de druppel geweest. We zijn daar als het ware naartoe gegroeid, na de oorlog begint België te produceren, mede omdat België vrij onbeschadigd uit de oorlog is gekomen. Er wordt een sociale zekerheid uitgebouwd en in de jaren zestig komen de grote investeerders. De jaren zestig, dat is welvaart, de bomen groeien tot in de hemel en het kan niet op. We krijgen een politiek van openbare werken, er worden autowegen aangelegd. Iedereen profiteert daarvan. Maar

«De pers heeft van Connerotte een heilige gemaakt»

België werkt zich in de schulden, we zetten de tering niet naar de nering. In de jaren zeventig begint plots een belletje te rinkelen, niet hier maar in het buitenland. De kranten schrijven erover, maar de politici willen het niet zien. In de jaren tachtig krijg je dan de saneringspolitiek van Martens. Deze periode is wat ik noem de inkubatieperiode. Je hebt eerst die groei gehad en dan de malaise. Ook bij de bevolking, want die leest dat de Belgische staat schulden opstapelt en de mensen worden ongerust. Dan krijg je allerlei onzinnelijke en duistere affaires. De bende van Nijvel bijvoorbeeld waar twee mensen worden doodgeschoten voor tweehonderdzuigend frank. Ik weet

dat er toen vergaderingen waren tussen generals en belangrijke parlementsliden. Of dat een teken was van de rechtse coup waar men het nu over heeft, weet ik tot op heden niet. In de loop van de jaren tachtig begint meer en meer te spreken over gesjoemel zonder nog echt bewijzen te vinden. Maar de publieke opinie vermoedt iets. Dan krijg je de zware investeringen in Brussel, de politiek van Van den Boeynants en de moord op Cools. Dat is een kantelpunt geweest. Tenslotte krijg je de kindermoorden, dat was het moment van de explosie. En justitie faalt, het parlement zwijgt.»

Veto: Vindt u dat de witte mars een goed antwoord is geweest?

Ruys: «Het positieve is dat men nu weet dat het volk niet onverschillig is. Het gevaar is dat men daarvan misbruik zou kunnen maken. De vraag is of de bestaande partijen daarop gaan kunnen inspelen. De partijen hebben het nu over de nieuwe politieke kultuur. Ze hebben schrik. Het parlementaire politieke regime is in gevaar. En gelijk hebben ze. Ekstreemlinkse of -rechtse partijen kunnen daar dus misbruik van maken. Kijk maar naar de betoging in Clabecq, niet geleid door de officiële vakbonden maar door Roberto D'Orazio, dat is daar een symptoom van. Die man kontesteert het gezag. Hij zegt terecht dat er veel misloopt. Maar de ouders van de vermoorde kinderen lopen daar ook in mee. Radikale partijen kunnen daar misbruik van maken.»

Burchten

Veto: Soms wordt wel eens geopperd om — in het kader van een nieuwe politieke kultuur — met een aantal mensen van verschillende partijen een nieuwe partij op te richten of samen op te komen op een eenheidslijst. Geloof u daarin?

Ruys: «Ik denk niet dat dat goed is, daarvoor is het te vroeg. Ik kan me wel voorstellen dat er in het eerste decennium van de volgende eeuw een herverdeling komt in het politieke landschap. Dan gaan de progressieve krachten mekaar wel vinden. Nu moet je roeien met de riemen die je hebt. De partijen zijn er, en je mag vooral niet de structuren achter de partijen vergeten; de vakbonden en de ziekenfondsen die het geld hebben. De kristelijke en socialistische zuilen gaan niet versmelten. Dat zijn financiële burchten die waken over hun autonomie. Wat je wel zou kunnen hebben, is een stembusafpraak waarbij partijen reeds voor de verkiezingen afspreken om samen te regeren. Maar dan schakel je de stemmende kiezer uit. In elke partij moet meer profileren komen. Dan kan de kiezer zich ten minste uitspreken. Zo werkt een democratie.»

«Naast het probleem van de nieuwe politieke kultuur heeft België nog te kampen met een ander probleem; het kommunautaire probleem. Het samengaan van Vlaanderen en Wallonië in België. Beiden denken in verschillende sociaal-economische richtingen. En dat is de grote hypoteek die er op België rust.»

Veto: Velen hebben echter problemen met 'meer

autonomie voor Vlaanderen', omdat je op die manier niet meer solidair bent met Wallonië. En dat binnen een Europa waar een hecht solidariteitsgevoel zou moeten heersen tussen de volkeren.

Ruys: «Maar daarover gaat het toch niet. Wij zijn solidair met Wallonië. Maar zij moeten een andere economische politiek voeren. Zij hebben op dit moment zes of zeven miljard gekregen van Europa, alleen al voor de ontwikkeling van de provincie Henegouwen. Wallonië weet met zijn geld geen blijf. Zij hebben geen plannen, er is daar geen initiatief. Wallonië weigert orde op zaken te stellen. Vlaanderen vraagt dat er iets zinnigs gedaan wordt met het geld, en op zijn minst dat alles doorzichtig gebeurt. Hoe langer hoe meer wordt dit een Europees probleem. In elk land heb je achtergebleven gebieden. In Spanje bijvoorbeeld worden nu wegen aangelegd met Europees geld. Over heel Europa heb je rijke en arme gebieden. Ook hier dus met een rijk Vlaanderen en een arm Wallonië. Dat moet je gaan bekijken in een Europees kader, niet in een Belgisch kader.»

«Vlaanderen moet de kans krijgen om een meer Nederlandse economisch-sociale politiek te voeren. Dat hoor je zowel bij werkgevers als werknemers. Zij nemen allemaal het beleid van Kok als voorbeeld voor Vlaanderen.»

Woodstock

Veto: Iets helemaal anders nu. Wat vindt u van het Nederlandse drugbeleid van diezelfde Kok?

Ruys: «Tja, ik probeer het altijd ook langs de andere kant te bekijken. Waarom gebruik je drugs, daar gaat het over. Als student in Amerika heb ik kennism gemaakt met marihuana. Dat was toen de tijd van de 'flowerchildren' en Woodstock. Maar dat was toen cultureel, literair. Men experimenteerde, men wilde high zijn om daarna geweldige verzen en gedichten te kunnen schrijven. Maar nu is het probleem helemaal anders. Ik wil natuurlijk niet veralgemenen, maar een aantal jongeren ziet het op dit ogenblik niet meer zitten. In de maatschappij is er een klimaat van onzekerheid aan het groeien. Dat knaagt diep. Een aantal mensen vluchten in drugs om te vergeten. Wil je het drugsprobleem bestrijden, dan moet je de maatschappij terug doen functioneren. Ik heb er geen enkel probleem mee als iemand wil blowen en high zijn als dat een culturele behoefte is.»

«Nu, de drugs zijn er. Ik heb persoonlijk de neiging om te zeggen dat het Nederlandse drugbeleid eigenlijk de goede oplossing is. Maar er zijn er in België weinigen die dat vinden. Zolang je het blijft verbieden, verdient de maffia eraan. Moeten wij niet naar een verstandig gedoogbeleid? Ik denk dat dat beter is dan de strenge bestraffing.»

Veto: U wijst regelmatig op de problemen die het met zich meebrengt als de EU- en de niet-EU-burgers stemrecht krijgen. Het zou immers voor een verdere verfransing van Brussel zorgen. Uit de teneur waarmee u dit vaststelt zou men kunnen afleiden dat u het niet ziet zitten dat ze stemrecht krijgen.

Ruys: «Ik verzet me er niet tegen dat zij stemrecht krijgen! Maar in het Brusselsse is er een grote groep migranten, een kleine driehonderdduizend, en zij spreken allemaal Frans. Dat is een probleem, maar natuurlijk moeten ze stemrecht krijgen. Als je hier vijf of tien jaar woont, moet dat wel, als ze zich laten naturaliseren krijgen ze trouwens automatisch stemrecht. Op sommige scholen is er reeds een meerderheid van kinderen die migrant zijn. In Sint-Pieters-Woluwe, een Vlaamse gemeente, is er een meerderheid van franstalige kinderen, waaronder ook kinderen van migranten. Dus het nederlandsstalig onderwijs in Brussel verfranst helemaal. Straks krijgen de eurokraten en migranten stemrecht, dat zijn allemaal franstaligen. Toen ik in de jaren veertig in Brussel woonde, sprak nog ongeveer vijftienvijftig procent van de bevolking Nederlands. Begin volgende eeuw, over een paar jaar dus, zal dat volgens het Vlaams Komitee voor Brussel nog acht procent zijn. Verder gaan er dan nog franstalige wonen in de rand. In de zes faciliteitengemeenten in Brussel maken de

Het Nederlandse gedoogbeleid is zo slecht nog niet...

(foto Peter Creemers)

franstaligen reeds een meerderheid uit. Zo krijg je in Vlaams-Brabant een verfransde zone. Kijk ik ben een journalist, geen politicus, ik stel dit gewoon vast. Als jullie generatie daar geen problemen mee heeft, dan is het goed, hé! Ik ben tweeënzeventig, ik heb daar geen last van.»

«Het beleid van Wim Kok is een voorbeeld voor Vlaanderen»

«Maar ik vind het niet meer dan normaal dat een bepaald gebied een homogeen taalgebied is. Zwitserland is daar een heel mooi voorbeeld van. Ben je een duitstalige Zwitser en je gaat wonen in een franstalig kanton, dan stuur je je kinderen naar een franstalige school. Je moet daar geen franstalige school gaan eisen. Dat is het verschil met België, ik vind het pretentieus om

franstalige scholen te eisen in Vlaanderen.»

Veto: Is Brussel niet reeds lang verloren voor Vlaanderen?

Ruys: «Nee! Dat hoefde niet... Het is geen kwestie van verliezen of terugwinnen, dat zijn verkeerde termen. Het is veranderd, Brussel is een stad die langzaam aan is verfranst, daar doe je niets aan. Wat je wel kan doen, is zorgen dat de tweetaligheid een kans krijgt. Brussel hangt economisch af van Vlaanderen. Brussel heeft Antwerpen en Vlaams-Brabant nodig, zo ontstaan er nieuwe economische assen. Meer en meer Brusselaars voelen zo ook de behoefte dat ze Nederlands moeten kunnen spreken en schrijven, ze worden dus tweetalig. Brussel blijft echter een franstalige stad, maar Vlaanderen kan met Brussel onderhandelen, als de minderheden er een beschermd statuut krijgen. Maar Brussel is een mozaïek van minderheden, naast een Vlaamse minderheid zijn er Turkse, Marokkaanse, Japanse... minderheden. Elke minderheid heeft zijn vragen en problemen. De Islamitische minderheid moet bijvoorbeeld eigen moskeeën krijgen en we moeten hun Imams betalen.»

«Dat is niet alleen in Brussel zo, maar in heel Europa. Volgende eeuw moeten we er rekening mee houden dat Europa niet meer homogeen kristelijk is. Het is een zeer heterogeen continent en we moeten kijken hoe we daarmee omgaan in de toekomst. We moeten dan alle minderheden beschermen, ook de Vlaamse in Brussel.»

Bij wijze van uitsmijter onderwees Manu Ruys ons nog over de mondiale evolutie die hij nog verwacht. Daarbij relateerde hij enigszins de problemen waar we het in ons interview hadden, «maar ja, wij leven daarin, hé.» Hij zegde te verwachten dat een bondgenootschap tussen China en India een belangrijk machtcentrum wordt in de volgende eeuw. Verder mijmerde hij over de rol die het verdeelde Europa — vooral verdeeld door de blijvende tegenstelling tussen Frankrijk en Duitsland — nog in de wereld kan spelen. «Ik zou nog honderd jaar langer willen leven om te zien hoe het verder gaat...»

Raf Gerits
Annemie Deckx

VRG-Ekonomikaproms

Voor de eerste keer slaan VRG en Ekonomika de handen in elkaar om Leuven een Promskonsert aan te bieden. Als 'stichtend' voorbeeld wordt 'Night of the Proms' te Antwerpen genoemd, maar ze gaan zich in Leuven wijselijk niet wagen aan 'symfonisch klassiek'. Geen klassiek free podium dus, en evenmin loopt men Robert Grosloc achterna — op weg naar nergenshuizen.

Wat wordt het dan wel? Een tweeledig programma, met enerzijds studenten rechten en ekonomie die hun beste beentje-vingertje-handje voorzetten en kamermuziekwerkjes van onder andere Brahms en Mozart ten gehore brengen. Anderzijds brengt een symfonisch studentenorkest popmuziek en thema's uit bekende musicals (Evita?). Dit vijftigkoppig studentenkorps wordt versterkt door 'gespecialiseerd personeel' van het Lemmensinstituut, en bijgestaan door Tom Barman van dEUS en Stef Kamil Carlens van Moondog Jr. Zij werden bereid gevonden een vokale performance van hun eigen,

bewerkte nummers ten beste te geven. Ook Evil Superstars Tim Van Hamel en Mauro Pawlowski kregen een uitnodiging in de bus, maar of zij ook opdagen is op dit ogenblik nog niet bevestigd. Het orkest zelf is een allegaartje van de klassieke instrumenten, aangevuld met enkele rareiteiten zoals een didgeridoo.

Het VRG en Ekonomika beloven alvast een hele boterham: "bewerkingen van wellicht uitdagende pop en rock, door een studentenorkest plus bandopstelling. We trachten zogenaamde MTV-awardsuitreikingsnummertjes af te wisselen met songs waarvan zowat niemand vooraf durfde te vermoeden dat er symfonisch iets mee te doen was — ook Tom Barman niet." Enkele veelbelovende nummers die de oren zullen teisteren zijn alvast 'Suds and Soda', 'Theme from Turnpike' en 'Roses' van dEUS, 'Jintro and the great Luna' van Moondog Jr, het kwasi onvermijdelijke 'Don't cry for me, Argentina' uit Evita, 'Unfinished Sympathy' van Massive Attack, 'Take this Waltz' van Leonard Cohen en 'November Rain' van Guns 'n Roses. Benieuwd wat dat zal geven.

(ab)

Als je van je sokken wil geblazen worden op de Leuvense promsnight, rep je dan op maandag 24 februari om 20.30 u naar Auditorium Minnepoort, waar het feest zal doorgaan. Reserveren kan op VRG-nummer 22.75.97 of bij Ekonomika op tel. 32.57.84. Aan de democratische prijs van 250 frank komt iedereen erin.

Sitaat van de week:

Orgiastic phlow is the proper way to go. Take time with your lover before she finds another. Affection is more than an erection let the Boohaab chart a new direction in sexualistic expression.

(broun fellinis)

Programma Neolitika: vier dagen van jong kultureel geweld

maandag 17 februari:

GRAFFITIDAG

om 12 u. aan de fakulteit Sociale Wetenschappen: echte graffitiers maken master-piece op muur van fakulteit
om 20 u. Raadzaal Sociale Wetenschappen (boven Alma 2)
toelichting over het fenomeen van de graffitikunst door Bart Bosmans, aan de hand van diamateriaal (inkom 40/50)

dinsdag 18 februari:

MUZIEKDAG

om 13 u. in Raadzaal Sociale Wetenschappen
Arte documentaire over de opkomst van de Techno-muziek
om 20 u. Pangaea
Gert Keunen (hoofdredakteur van Gonzo Circus, programmamaker van de Vooruit Gent) over muziekstijlen in jongerenkulturen na de Rock (inkom 40/50)

woensdag 19 februari:

FILMDAG

om 19u. in AP2 fakulteit Sociale Wetenschappen
Panorama-aflevering over recente jeugdsubkulturen en aanverwante muziek
om 20u. in AP2
Franse film 'La Haine', over jongeren in de verpauperde achterbuurten van Parijs (inkom 50/60)

donderdag 20 februari:

TECHNOFUIF

Technofuif in zaal Lido met dj. Saskia (inkom 100/120)

(dg)

Het onderzoek van de week

Britten kopuleren in het park

Orige week viel een MTV-onderzoek met enig interessant sijfermateriaal in onze bus. Zo blijkt dat de gemiddelde Europeaan voor het eerst met iemand het bed in duikt op zijn zeventiende. Het De Sade-effect werkt bijkbaar nog door. De Britten wrijven zich wellustig over de borst want bij het ligt de gemiddelde leeftijd het laagst: 15 jaar en 7 maanden. Het Margaret Thatcher-effect speelt hier duidelijk niet. Bovendien hebben de Britten meer relaties dan de andere nationaliteiten: een Brit heeft gemiddeld met 11,5 mensen de lakens gedeeld, terwijl het gemiddelde zeven stuks is. Opvallend is dat de Polen vaak het laagst skoren: zij hebben gemiddeld vier partners. Het pauseffect speelt hier ongetwijfeld. Eén derde van de jonge Europeanen krijgt er een kick van te kopuleren in een openbare plaats, bij voorkeur in een park of op een veld. De Britten gebruiken de ongewoonste plaatsen als surrogaatmatras: een golfterrein, de sinema, een rotonde; het is allemaal even romantisch. Het eksentrisiteitseffect ongetwijfeld.

Knofslook

De Fransen roepen de meest tegengestelde reactie op bij de overige Europeanen, gevolgd door de Italianen en de Britten. Het knofslokeffect doet hier zijn werk. Dertien procent van de jonge Europeanen verklaart Frankrijk zijn liefde als populairste natie, terwijl negen procent van de Europeanen aan de Fransen hun haat verklaren. De Duitsers zijn met voorsprong de meest

onpopulaire natie: de Britten, Italianen, Nederlanders, Polen en Fransen plaatsen de Duitsers bovenaan hun lijstje van 'least wanted nation'. Het Duitse nationalevoetballeffect ongetwijfeld.

Oranje

Bijna 65 procent van de jonge Europeanen zegt dat religie van geen belang is in hun leven, en 46 procent gelooft niet in het bestaan van een god tout court. De Polen winnen deze categorie, 82 procent gelooft in god. Ongetwijfeld het pauseffect dat weer de kop op steekt. De Nederlanders geloven het minst in een god (29%). Het oranje-effect werkt ook hier door. In het Verenigd Koninkrijk zijn het meeste aantal mensen te vinden die in geesten geloven. Het Loch Ness-effect laat zich hier ongetwijfeld gelden.

Zestig procent van de jonge Europeanen stellen dat drugs de plaats van alcohol hebben ingenomen in de maatschappij. Vierenveertig procent heeft al ten minste één keer met illegale drugs geëksperimenteerd. De Fransen (63 procent) en de Britten (59 procent) voeren de lijst aan. Roken blijft de grootste 'zonde' onder de jonge Europeanen: 88 procent erkent dat roken schadelijk is (terwijl maar 74 procent vindt dat hasj schadelijk is); de helft van de jonge Europeanen rookt niettemin meer dan een pak sigaretten per dag.

Benny Debruyne

N WELCOME TO Cyber Veto YOUR GUIDE TO NAVIGATING THE NET

Chatten op het Internet

Virtuele communicatie is nep

Woord en brand wordt er geschreeuwd: "Recente studies wijzen uit!". Het lijkt of er niets meer kan gebeuren, ontstaan of verdwijnen zonder dat recente studies "uitwijzen". Eén van die dingen die tegenwoordig overal, en dus ook in "recente studies", opduiken is het Internet, en meer bepaald de virtuele communicatie. Kommuniseren via computers is nep en verslavend, heet het. Maar is die paniek gerechtvaardigd?

De mens is een relationeel wezen. Op een paar kluisenaars na, zoekt de mens in alles wat hij doet contact en bevestiging. Vroeger gebeurde dat in een grot of op een marktplein, later over langere afstand zoals de telefoon. En nu is er het Internet, het middel bij uitstek, zo blijkt, om met 'iedereen over de gehele wereld' in contact te komen. Het biedt een ruim aanbod aan mogelijkheden om met anderen in contact te komen.

Zo zijn er de 'newsgroups' of discussiesfira, waar je over een bepaald onderwerp met anderen van gedachten kan wisselen. Je kan het niet gek genoeg bedenken of er bestaat wel een nieuwsgroep over. Daar kan je antwoorden op een bericht van iemand anders, of zelf een onderwerp lanceren; allemaal met behulp van je e-mailadres. Behalve nieuwsgroepen kan je nog enkele "chatboxen", op het World Wide Web terugvinden. Je krijgt een pagina met al wat er al gezegd is, onderaan heb je op de webpagina een witte balk waar je zelf je zegje kan doen. Dat wordt dan opgestuurd, en de anderen kunnen dat lezen, en erop reageren. Dit is nogal een omslachtige bedoening omdat je pas nieuwe dingen kan lezen als je de pagina opnieuw inlaadt, of "ververst"! Het chatten via het World Wide Web is dan ook nogal weinig dynamisch.

IRC

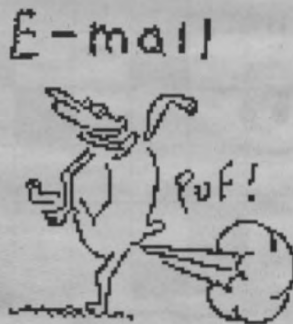
De snelste, gemakkelijkste en meest gebruikte manier om te converseren over het Internet is IRC, wat staat voor Internet Relay Chat. Het bestaat uit een netwerk van talloze computers, de zogenaamde IRC-servers, die gebruikers toelaten, door middel van een programma, zich aan te melden op het babbelnetwerk. Het netwerk zelf is onderverdeeld in verschillende ruimtes, of "kanalen", aangeduid met #. Naargelang je smaak kan je dan gaan converseren met zielsgenoten in de daartoe bestemde kanalen. Keuze te over trouwens: #vlaanderen (hoewel het tegenwoordig leuker is op #vlaandertje), #belgium, #sex, #gay, #pearl-

jam en ga zo maar door.

Op de meeste kanalen kan je gewoon binnen- en buitenwandelen. Vanaf het moment dat je op een kanaal binnenkomt, krijg je te zien wie er op dat moment allemaal op dat kanaal zit. Je krijgt overigens geen namen te zien, maar een lijst van "nicknames", door de gebruikers zelf gekozen. Vervolgens val je middenin een soms chaotische discussie. Het beste is van eventjes de kat uit de boom te kijken en dan pas je hart uit te storten. Je hoeft hier niet voortdurend pagina's opnieuw in te laden om te zien wat anderen zeggen. Vanaf het moment dat je je mededeling hebt ingetikt, verschijnt die automatisch op ieders scherm. Behalve deze publieke mededelingen kan je ook een priveboodschap naar iemand sturen, zodat niemand anders dan alleen die persoon je diepste zielenroerselen kan meelesen.

Bots

IRC wordt over het algemeen gebruikt voor puur amusement, om te keuvelen over niets bijzonders met andere mensen die evenmin iets beters te doen hebben op dat moment. Soms echter kan het ook ge-

bruikt worden voor serieuze doeleinden. Wanneer dringend een vergadering dient belegd te worden met mensen over de hele wereld, kan gebruik gemaakt worden van een speciaal daartoe geopend en beveiligd kanaal. Zo kan men snel en eenvoudig met mensen over de hele wereld zaken bespreken, zonder men fysiek naast elkaar in een vergaderlokaal hoeft te zitten. Natuurlijk mag niet eender welke IRC-er mee kunnen lezen wat er beslist wordt. Daarom worden zulke kanalen op verschillende manieren beveiligd, zodat men enkel op uitnodiging binnen kan.

Op de kanalen bevinden zich meestal ook operators. Zij zijn gebruikers zoals iedereen, maar zij hebben meer macht dan

Surf me

Deze week brachten we een bezoek aan de site van het weekblad Humo, 'The Wild Site'. Eens aangekomen op <http://www.humo.be> krijg je de mogelijkheid om een geluidsfragment te beluisteren in Real-Audio. In de PC-klassen zal dit spijtig genoeg niet mogelijk zijn omdat we daar niet over multimediacomputers beschikken. Gelukkig maar, anders zou het nogal een heksenketel worden. Eens je het fragment hebt beluisterd, blijft er niets anders over dan een pagina verder te gaan tenzij je absoluut een e-mail wil sturen naar de verantwoordelijke. Wij storten ons liever op het monsterachtige Humologo.

Na de nodige drempelvrees te hebben overwonnen, komen we terecht op de cover van de Humo van deze week: "De oorlog om Goedele". Hou je vooral niet in om dit kollektorsitem, het enige fotootje van Goedele, weg te schrijven op een diskette. Naast deze unieke kans bevat de site nog veel mooiere dingen, zoals een korte inhoud van de verschenen artikels. Handig

voor diegenen die hun aankoop van de nieuwe Humo nog moeten inkalkuleren in hun karige budget. Eens deze uittreksels verwerkt, tracht Humo je te overhalen om de volgende editie te vullen met je frustraties en zielenroerselen. Zij maken dan ook dankbaar gebruik van de interactieve mogelijkheden van het World Wide Web. Een goed idee voor alle media, die zich serieus nemen. Zo kan je je hart uitstorten in een e-mail, die je dan doorstuurt naar de redactie van 'Open Venster'. Onder de rubriek Basta kan je de laatste nieuwtjes lezen uit de muziekwereld. Ook hier krijg je muziek voorgeschoteld, namelijk de Bastatoptien. Behalve luisteren, kan je hier enkele Cowboy Henks bekijken. Hier blijkt dat de ontwerpers van de Humosite nog niet alle technieken van webdesign onder de knie hebben. Ze plaatsen beelden online, die vrij zwaar zijn om over de kabel binnen te halen. Je wordt ook verplicht om de cartoon per drie beelden binnen te halen. Voor de rest is deze site echt de moeite om te bekijken waard. Check it out.

(jg)

The Wild Site

anderen. Ze zijn herkenbaar aan het @-teken dat voor hun nickname geplaatst is. Zij kunnen andere gebruikers die al teveel zeveren van het kanaal zetten, en als het echt erg is, ook de toegang tot het kanaal in de toekomst ontzeggen. Verder zijn er ook de zogenaamde 'bots'. Dit zijn programma's, die eruit zien als een gebruiker, maar waar geen persoon achter zit. Het is een programma dat door een operator (ook wel 'op' genoemd) op een bepaald kanaal wordt gezet en het kanaal mee reguleert. Het zal bijvoorbeeld de ops herkennen en hen hun felbegeerde @je geven, zodat zij weer naar hartelust grote kuis kunnen houden.

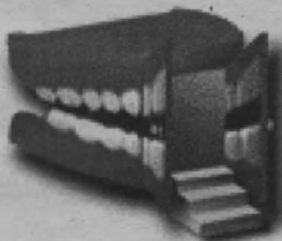
Er zijn in feite drie verschillende soorten operators. De eerste soort bestaat uit mensen die niet altijd de opstapen hebben, maar die status soms verkrijgen van een bevriende operator om mensen die hen niet bevallen van het kanaal te gooien, of om het onderwerp te veranderen. Die scheppen daar plezier in, en amuseren zich te pletter. Niets mis mee. De twee andere soorten zijn de permanente ops: degenen die door de bots herkend worden en hun macht automatisch verkrijgen. Zo zijn er twee verschillende soorten. Ten eerste zijn er de operators die beseffen dat het in feite allemaal maar plezier is, en dus het spelletje meespelen. De andere soort operators overdriven soms en maken misbruik van de macht die ze krijgen. Ze nemen zich vaak te au serieux, en willen kost wat kost het chatgebeuren aan — volgens hen — serieuze mensen overlaten.

Nep

IRC — en elke andere vorm van communicatie over het Internet — is en blijft een onechte, virtuele communicatie. En

natuurlijk zijn er mensen die eraan verslaafd raken, en die zo vervreemden van iedereen in het echte leven, dat het zielig wordt. Dit geldt niet voor alle IRC-ers. Het is natuurlijk leuk om over het Internet vanuit je luie stoel met anderen te praten, maar het blijft onecht. Het zou ongezonder zijn mocht dat het enige zijn wat iemand aan contact met anderen heeft.

Het is niet hetzelfde als "onder de mensen komen". En daarom is het dat in

Enter ChatBox

alle richtingen geschreeuwd wordt hoe verderfelijk en onecht die hele virtuele gemeenschap wel is. Maar dat wordt sterk overdreven. Regelmatig worden er "meetings" gehouden, waarop een groot deel van de reguliere IRC-gebruikers samenkomen om eens te converseren bij een frisse pint, en zonder computers. De virtuele gemeenschap wordt dan even een echte gemeenschap. Zolang je niet dwangmatig het Internet op moet om met anderen te praten, is er geen reden tot paniek.

YAHOO! Chat

Veel geblaas, weinig lol

Het was vorige week alweer de vijftiende editie van het door de Landbouwkring (LBK) georganiseerde Interfakultair Songfestival, een songfestival waarop dit jaar zeven groepen hun respectievelijke fakulteit kwamen vertegenwoordigen. Verder werd van Johan Terryn verwacht om voor de presentatie in te staan, kwestie van een bekende mens als bijkomende aantrekkingspool uit te spelen om de Leuvense studentenpopulatie richting zaal Corso te bewegen. Opvallend was dat ook dit jaar weer de professionele jury en de studentenjury er een verschillend oog in hadden. De vertegenwoordigers van het Lemmensinstituut mochten na een betwistbare beslissing de wisseltrofee van beeldhouwer Louis Beets voor een jaar naar hun instituut verschepen. LBK werd door de studentenjury het best geappriseerd.

mens, die zoals hun originele naam al doet vermoeden voor de tweede maal hun opwachting op het festival maakten. De twee gitaristen begonnen hun set met het opgelegde nummer van dit Songfestival, 'Reach out, I'll be there' van de Four Tops. In de roes van het coveren, bleken ze dan maar besloten te hebben om al hun overige liederen van anderen over te nemen: achterevolgens passeerden 'Street Spirit' van Radiohead (bekroond als beste cover), 'If I had a rocket launcher' van Bruce Cockburn, een niet nader geïdentificeerd inslaperje van John Denver, 'Don't dream it's over' van Crowded House en 'Not an addict' van K's Choice de revue.

Wel jammer dat mensen die voltijds muziek studeren geen enkel eigen liedje gespeeld hebben, wat trouwens wel een vereiste is die het festival aan de deelnemers stelt. Je kon je bovendien afvragen hoe ze het deden om van de hun toegemeten twintig minuten een uur te maken. De verbazing dat zij als winnaar naar voren kwamen, was dan ook groot.

De gitaarrock van 'Roman Red' van Psychologie was een verademing. Hun drummer werd door de jury bestempeld als zijnde 'er met kop en schouders bovenuit stekend', en hun zanger/gitarist had, nog volgens de jury, best wel een mooie bluesy stem.

Baghwan

Dan kwam de afvaardiging van Filosofie, die zich 'Led Kroket' noemden. Hun strategie was blijkbaar om meer volk op het podium te krijgen dan in het publiek. Hun frontman, uitgedost in witte gewaden, leek trouwens op de herren Baghwan, die elke moment dreigde handopleggingen te gaan doen. Misschien wilden deze filosofen gewoon Schopenhauer weerleggen, die beweert dat wie aan het lijden van deze wereld wil ontsnappen, zijn toevlucht moet zoeken in de kunst.

Net op het ogenblik dat de hoop op enige muzikale katarsis aan het verdwijnen was, kwam de Politikasekte redding brengen. Hoewel hun naam 'Choral-prelude in C-moll: Andante' het gevaar voor een groot arty-farty gehalte deed vermoeden — een vermoeden dat niet onkracht werd door hun bezetting: geen drummer, samengaan

for the Devil' van de Rolling Stones, 'Walk this way' van Aerosmith en 'She's got the look' van Roxette bracht eindelijk de sfeer in de zaal, en voor de eerste maal stond er een groep met een imago op het podium. Hun versie van het opgelegde nummer werd verdiend bekroond, net als hun gitarist. De winnaar leek gekend, de groep die nog moest volgen zou alleen maar kunnen afgaan.

van hun frontman, die, hoewel niemand hem verstond wegens de slechte p.a., toch als heel grappig overkwam. Hij was de enige die in het Nederlands zong. Dat deze groep uiteindelijk slechts vijfde eindigde, was onverdiend, zeker omdat hun gitarist en drummer ook niet slecht waren, hoewel sommigen vonden dat de groep enkel op de zanger, tevens preses van de fakulteit, steunde.

(foto Hans Scruwys)

Dit laatste bleek een schromelijke vergissing, zeker toen het kommando van Katchetika, de fantastische 'Jean Sisters', het podium blitzkrieggewijs inpalmde. Zoals Guy Swinnen nadien opmerkte, was dit optreden de beste propaganda om godsdienst te gaan studeren. Ook zij wisten met andere woorden de sfeer in het gebeuren te brengen, vooral dankzij de persoonlijkheid

Nadat de uitslag bekend was geraakt, en er een vrij algemeen gevoel heerste van "waar gaat het met deze wereld naartoe?", werd de avond afgesloten door Milk Incorporated — een paar naaktfoto's op housemuziek — en een fuif. Kwestie van het fin-de-la-siècle niet al te sinisch in te zetten.

Dietmar Bosmans

Studenten economie, Lemmens, psychologie, filosofie, pol en soc, landbouw en godsdienst hoopten dit jaar via hun muzikale vertegenwoordigers, die ieder twintig minuten kregen om zich te laten horen, met de hoogste eer te gaan lopen. Zij werden beoordeeld door een 'professionele' jury, waarin Ben Crabbé, Guy Swinnen, Lange Polle (gitarist van BJ Scott), Chris Dusouchoit en Lieve De Maeyer zetelden. Zij bepaalden wie de winnaar van het gebeuren werd, een winnaar die naast het genoemde beeldje ook nog de belofte kreeg het studentenwelkom te mogen openen. Ook kregen ze nog allerhande voor de muziekbedrijvende mens functionele attributen. Daarnaast was er een studentenjury, waarin de presessen van de meedingende fakulteiten hun mening mochten geven.

Twee trends bleken op dit Songfestival te zijn gezet: de helft van de groepen speelde zonder drummer (Lemmens, Politika, Filosofie) en een aantal groepen pootte een dwarsfluit, klarinet of een op een ander fluitinstrument spelende persoon op het podium (Politika, LBK, Katchetika, Filosofie). De eerste trend verveelde al gauw, de tweede was een beetje vreemd ingevuld: de genoemde instrumenten, die toch melodieuze

instrumenten zijn, werden voornamelijk als achtergrondinstrument gebruikt. Wat de fluitiste van Katchetika op het podium stond te doen was trouwens onduidelijk: niemand heeft haar instrument ook maar éénmaal in de buurt van haar mond kunnen signaleren.

Inslaper

De eer om het festival te openen werd aan Ekonomika gegeven, een eer waarvoor zij echter bedankten door thuis te blijven. Dus werd het publiek onmiddellijk aangevallen door 'De Recidivisten' van het Lem-

van zanger met zangeres, een twaalfsnarige gitaar — viel dit al gauw goed mee. Dat ze de prijs voor het beste eigen liedje kregen, was zeker niet onverdiend. De keuze om een liedje van Heather Nova te coveren, was gezien hun stijl, zeer terecht. Velen zagen in hen de winnaar, waardoor hun vierde plaats vrij teleurstellend was.

Vies

Dan kwam het eigenlijke hoogtepunt van de avond: 'Visjes Freaks', de groep van LBK, die tweede werd en verder ook de publieksprijs won. Een medley met 'Sympathy

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Hoek tussen blad en stengel — Peruaans heerser 2 Griekse letter — Toevluchtsoord 3 Groente — Persoon die instaat voor afbraak 4 Trek — Muzieknoot 5 Vrouwelijk dier — Russische rivier 6 Chinese lengtemaat — Moederkoning 7 Symbool voor de zuurtegraad — Glaasje jenever 8 Verhevenheid — Arabische naam 9 Godin van de vrede — Maanstand 10 Gemeen — Het volk dat behoort tot een bepaalde staat.

Vertikaal — 1 Lieflijke plaats — Deel van het jaar 2 Europeaan — Gemalin van Zeus 3 Platte lepel — Bijbelse vrouw 4 Voedingsmiddel — Personen die het bestuur bepalen 5 Soezerig, dof van geest — Zoogdier 6 Deens eiland — Onfris 7 Vorm van een scheikundig element met een bepaald atoomgewicht — Muzieknoot 8 Neem een klein teugje — Bezwaard met-een lading 9 Heraldieke kleur — Opstootje 10 Binnen korte tijd — Europese munt.

Door Filip De Keukeleere

zoekertjes

√ Jij: mooi gezicht, bruin haar, bruine jas en zwarte broek (ik had geen tijd voor de rest). Weet je nog wie jou aanstaarde in de Tiensestr. aan de nieuwe Ecocopy (nr. 86), op woensdag 12 februari? Jij sloeg je ogen neer en glimlacht verlegen. Wel, zij denkt nog altijd aan jou.

√ P 129 zegt: A2 - D3. 't is aan u.

√ L. de jacht op gele paraplu's is open.

√ Zielepoot, kom jij ook naar het bal? Wij zullen er zijn, hoor! Choco en Mousse.

√ P 129 zegt: mannen hebben ook het recht om een bedriegde minderheid te zijn. Help.

√ Huhuhu.

√ J'aimerai ton jeu de boules om m'n burostoel.

√ Valentijn? Ik heb het concept 'verliefd zijn' al opgegeven!

√ Sloeg de gek weer toe? Zoektocht naar etenswaren eindigde OP ijskast.

√ Nochtans de ideale plaats voor rode wijn.

√ P 129 zegt: de vrouwen krijgen teveel noten op hunne zang. Tijd voor frontvorming.

√ Insects are all around us. They produce many sounds in many different frequencies.

√ Huhuhu.

√ Eric, le sport, c'est bon pour le coeur, les bisous et les câlins aussi! Sandra.

√ Helaas ken ik geen herderinnen in romans en idyllen, noch beschermers van de oogst (zie ook VanDale 12, p. 3876). Maar dat wil niet zeggen dat ik niet opensta voor de pastorale populatie aan deze unief. MG.

√ P 129 zegt: tijd voor een kotluif.

√ Be, where is the home with your heart?

√ Daar waar het gevonden wordt.

√ P 131 zegt: mogen we over 't muurke?

√ KUL-hoosst met TVervaring wil nader contact met Reddy De Mey.

√ Dat van dat kondoom, daar kan ik nog inko-

men (aja?). Maar wat ik precies met dat stuk koord, zakmes en die lucifers moet doen, mogen jullie mij eens komen uitleggen. BD.

√ Chantal, mijn duffie, je 't aime à la folie! Je horny Mark.

√ P 129 zegt: stuur Guidoke snel terug. Løsgeld op de ijskast.

√ Ce Fitou était foutu.

√ Anarchie of maatschappelijke orde zonder gezag. Ni dieu, ni maître.

√ Ben jij een sansculotte, Anemie?

√ Poesjkin zei in zijn Onegin, 6.11: 'No sjopot, chochotnja gloepstov... Ivot obsjesjvennoje mnenje!' Er is, vrienden Slavistiek, niets veranderd.

√ Ingrid, Het is inderdaad gemakkelijk. Have a nice Mexican Valentine. B.

√ De tagliatelli was heel lekker. Volgende keer koken wij. Dat het zal lukken, kunnen we niet beloven.

√ P 129 fluistert: heeft er al iemand tombola-lootjes gevonden? Dringend.

√ Een supergezellige Valentijnsdag aan alle Alfa-Beaver-koppels. Bananabartman.

√ Fak Letteren, wanneer wordt die sjeckenbak in de sanitaire ruimte eens gerepareerd? Gos-

samer smaakt namelijk enorm slecht.

√ Pangaea 13/2: 'Juf' met de bril zoekt vrolijke 'dammer'. Wanna meet again?

√ K4: de afwas die woensdag niet gedaan is, verdwijnt in de doos. En nog meer slecht nieuws helaas: wegens akuit tekort aan brui-ne vuilzakken en pintjes wordt een kapitaal-verhoging van 200 frank doorgevoerd.

√ Wist je dat P.D. (tweede kan burgie) eens graag met E.B. (eerste ir burgie) in bad wil. Hij probeerde al 4 maal, maar helaas: "zij wou niet". Ze had misschien "rug- of hoofdpijn"?

√ Vincent (jong en hetero) zoekt vlaggenmast om niet meer halfstok te hangen.

√ P 129 zegt: vette friet aan 1/2 prijs! Samen-komst frituur 't Parkske'. Breng mayonaise mee.

√ Gelukkig maar!

√ V.B. zoekt gids om eten in Alma te vinden. Betaling in natura.

√ P 129 zegt: is het Sanskriet of Ivriet? Bij ons is 't altijd iet.

√ Huhuhu.

√ Joris zoekt vrijwilligers om slippertje mee te maken. Geen taboes zolang niet op tv.

√ Nog niet genoeg uitgeschoven, misschien?

√ Matthieu, zot zijn is misschien wel gezond, maar een beetje zelfbeheersing als dj kan geen

kwad. Als je wil headbangen, doe het dan voor mijn part onder de douche, maar toch niet onder mijn ogen. Noblesse Oblige. Your BIG brother.

√ What means: 'next world'? Kennen wij el-kaar? Ken je misschien Pieter, de volbehaarde architect? Meer vragen dan antwoorden me dunkt, Tientje.

√ Het is heerlijk 'pakt d'amour' te spelen met jou.

√ Voorzitter met stijl zoekt nieuwe pull. Ande-re attributen zijn ook welkom.

agenda & ad valvas

DOOR ANN VERBRIES & NATHALIE NIMME

DINSDAG

20.00 u **DEBAT** 'Boekwijzer': Mark Van Glabeek (BRIN) praat met Rudi Mortier, Marc Van Camp, Lode Van Outrive en Bart Vonck over het boek 'Cuba. De zeven levens van de kaalman', in K.C. Oratorienhof, org. Mase-reelfonds.

20.00 u **FILM** Kulfje in Afrika: vijf 'Black History' films, in Stuc, toeg. 150/100, org. Stuc.

WOENSDAG

13.00 u **TEATER** 'Uur Kultuur: teatermonoloog 'Saigon follow me' door Michel van Dousse-laere, in Soetezaal, org. Kultuurkommissie KU Leuven, info 32.40.09.

14.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

DONDERDAG

20.00 u **TEATER** 'Kafka kletst', door Kamagurka en Kamiel Kafka, in Stadschouwburg, toeg. 400/300, org. K.C. Leuven, info 22.21.13.

20.00 u **KONSERT** Lentekonsert '97 en uitreiking Gouden Krijtjes, in Aula Pieter De Somer, toeg. gratis, org. Wina Kultuur ism. Kultuurkommissie.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

20.00 u **FILM** 'Close' (1994) van Paul Collet met Katia Alens en Kristof Clerckx, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 50/20, org. Vlaams Filmmuseum.

sen: proklamatie, in Lemmensinstituut.

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

ZONDAG

11.00 u **KONSERT** 'Japanese impressions' met Katrine Duyts (perkussie) en Ludwig Albert (zang), in K.C. Romaanse Poort, toeg. 200, org. K.C. Leuven, info 22.21.13.

14.00 u **KONSERT** Nationale kampioenschap-

sen: proklamatie, in Lemmensinstituut.

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

20.00 u **TEATER** 'Hidden Angel' gespeeld door Buurttheater uit Leuven: jongeren tussen 14 en 21 jaar. Begeleid door de jonge rockband Offshore. Tekst en regie Mark De Marrée, in zaal Heiland (Waversebaan 220 te Heverlee).

Tikkantoor Devano
016/490.890

Tekstverwerking * Laserprinting
Layout * Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen,.....
Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Velthem-Beisem)

(advertentie)

Het Besloten Land
trading cards

verzamel ze!

GEFLOPTE GADGETS

7

XIII - koffieservies

STRIPS ☆ COMICS ☆ COOL MEDIA
Parijsstr. 16 * Tel. 22.58.40

Gert Keunen: 'Surfing on pop waves'

Over de wortels van de neobluesfolktriphop-technolofipunkhouse

Triphop, jungle, house, britpop, lo-fi, techno. U kent de terminologie wel, maar weet u ook wat die woorden betekenen, waarin de verschillende genres en stijlen van de moderne muziekkultuur verschillen, en hoe ze überhaupt ontstaan zijn? Neolitika nodigt op dinsdagavond Gert Keunen uit, in het kader van hun vierdaagse over jongerenkultuur. Keunen is socioloog en onder meer programmator van de Gentse Vooruit, kernredakteur van het tijdschrift 'Gonzo Circus' en bovenal auteur van 'Surfing on Pop Waves', waarin hij op verhelderende wijze door het muzieklandschap surft, van de folkrock tot en met de modernste ontwikkelingen in de wereld van de dans. Reden te over om zelf eens door zijn boek te surfen.

Er zijn volgens Keunen twee grote aspecten die tot een muzikale (r)evolutie leiden. Ten eerste is er de sociale context. De punkrock midden jaren '70 bijvoorbeeld "werd gedragen door ontevreden werkloze jongelui zonder toekomst: de kinderen van de sociaal-ekonomische crisis" (Keunen, p. 30). Ten tweede is er de muziek zelf. De mechanismen waarvan dan sprake is, zijn genererevoluties en stijlvernieuwing. Sommige muzikanten "meten zich een revolutionair elan aan en trachten het genre in een nieuwe richting te duwen" (p. 8). Op die manier kan een grote golfbeweging ontstaan, een nieuw genre "op voorwaarde dat de muziek nieuwe familietrekjes ontwerpt, dat er een nieuw soort muziekbeleving wordt gekreëerd en dat er een eigen sociale context (konsertsrkwie, muziekpers, platenlabels en muzikale profeten) ontstaat" (p. 196). We spreken in dit geval van een progressieve tendens.

Maar een nieuw genre ontstaat niet vaak. Veel frequenter zijn de kleine golfbewegingen, die zich binnen een genre afspeelen, want vaak willen muzikanten alleen "zo getrouw mogelijk herhalen wat 'goed' of 'mooi' was. Het vernieuwende dient dan alleen maar om de immer op de loer liggende verveling — ouderwets is veelal sinoniem met vervelend — tegen te gaan" (p.8). Dit is een eerder conformistische houding, want de herkenbaarheid van het genre komt niet in gevaar. Populaire muziek is konstant in beweging, het is een dynamisch proces van actie en reactie. Ofwel evolueert een genre, ofwel bloedt het dood. Tot zover de theorie.

Toen Bob Dylan een elektrische gitaar omgordde, ontstond de folkrock. Op het moment dat The Byrds country-invloeden in de rock integreerden, resulteerde dat in de countryrock. Op dezelfde manier ontstond bluesrock: groepen als The Yardbirds en The Rolling Stones herontdekten de blues van artiesten als Howlin' Wolf en Muddy Waters.

Stemmen

"Blues-, folk- en countryrock zijn geen nieuwe genres, want in de drie gevallen blijven de 'roots' van de drie oergenres goed hoorbaar. Het zijn veeleer stijlveranderingen die erfenamen zijn van oudere families" (p. 27). Een cruciaal begrip bij de

folkies, en eigenlijk in het ruimere genre van de gitaarrock, is het begrip 'autenticiteit': als popmuziek wat "te 'moelijk', stieriel, vervelend of te 'kommersieel' wordt, komt er altijd een term tot vereenvoudiging op gang en kijkt men naar het verleden." Een voorbeeld hiervan is de punkrock, gangangemaakt door The Sex Pistols. De muziek van de jaren zeventig, de symfonische rock van Pink Floyd of gepolijste disko, was niet meer authentiek in hun ogen. Het was allemaal te moeilijk, te esthetiserend en te afgelekt. The Sex Pistols gingen terug naar de roots: "de eerste Amerikaanse rock & roll en de Britse rhythm & blues, allebei compacte, rechttoe-rechtaan muziekvormen zonder al te uitgewerkte structuren en melodieën" (p. 29). Het was niet belangrijk om alles perfect te spelen, of veel akkoorden te gebruiken, popmuziek was 'plezier' en moest authentiek zijn.

De punkrokers stichtten eigen platenfirma's en tijdschriften en hadden hun eigen clubs; een eigen cultuur kortom. De platenmaatschappijen roken groot geld en sprongen op de kar. Punkgroepjes tekenden voor grote platenmaatschappijen — majors — en begonnen zichzelf te herhalen. Het protest van de punkrock werd "berusting in het sukses. De authenticiteit, de folkattitude was zoek. The Sex Pistols trokken daaruit hun konklusie en gingen uiteen" (p. 32). Dat ze na twintig jaar alsnog gezwicht zijn voor het geld van de kommersie valt des te meer te betreuren.

In de jaren negentig gebeurt iets gelijkaardigs. De bloedarmoede in de muziekwereld in de jaren '80 deed de platenbonzen weer in de richting van de gitaarrock kijken, die zich normaal in de marge

ophouden en "de doe-het-zelfhouding van de punk" trouw blijven (p. 36). In '89 werd de Manchesterse scene, met groepen als The Happy Mondays en The Stone Roses, gehypt en uitgemolken. Ze zijn het nooit te boven gekomen. Twee jaar later stortte de industrie zich op het Seattlegeluid van Nirvana en konsoorten. Onbekende groepen werden mainstream, en dat gaf problemen want voor een 'authentieke' gitaargroep zijn "grootschalige uitverkoop en sterrenstatus ongewenst". De band tussen gitaarrock en platenindustrie was te sterk geworden. Een reactie viel te verwachten: de lofi. Ze willen geen uren in de studio doorbrengen, distanseren zich van grunge, en zoeken hun toevlucht in de viersporenopname omdat opnamestudio's te duur zijn en de creativiteit in de weg staan. "Lofliers werken bewust in de marge en schuwen kommersieel sukses" (p. 40). Het is dus geen nieuw gen-

re, maar een terugkeer naar oudere vormen. Lofi is dikwijls konformistisch, maar soms is ze "door verregaande vermenging van stijlen ook progressief. Vaak bevatten lofi-platen verbluffende — en niet van humor gespeende — experimenten, zoals de collages van popmelodieën van de groep Guided by Voices" (p. 41).

Split

Een ander voorbeeld van het ontstaan van een nieuw genre is de symfonische rock van groepen als Pink Floyd, Yes en Genesis. Zij reageerden tegen het idee dat popmuziek de uitdrukking was van de lagere sociale klasse, die zich uitte door rauwe, eenvoudige muziek. De symfonische rockers konden hun ei niet kwijt in de slechts drie minuten durende strofe-refrein-strofestruktuur. Deze muziek brak radikaal met wat voorafging: het ritme en de dynamiek van de muziek is anders, ze schrijven teksten met 'inhoud', gebruiken meer in-

"Populaire muziek is konstant in beweging, het is een dynamisch proces van actie en reactie. Ofwel evolueert een genre, ofwel bloedt het dood"

strumenten, ontwerpen kunstzinnige platenhoezen en geven spektakulaire shows, soms zelfs in operazalen. Maar ook deze stijlvernieuwing werd na verloop van tijd uitgehold. Groepen splitten of pasten zich aan de kommersie aan en ze vereenvoudigden en verkortten hun nummers.

Je kunt dus de nadruk leggen op entertainment, plezier en authenticiteit, of je kunt, zoals de symfonische rock probeert, popmuziek gaan verheffen tot kunst. Een derde weg is "to fuck the system from within", zoals buitenbeentje Prince doet, of mensen als David Bowie. Het veranderen van imago, waarvan Prince onlangs een nog nooit eerder vertoond staaltje van gegeven heeft door een paar keer van naam te veranderen, is meer dan show. Veel artiesten, ook U2 bijvoorbeeld, zien in

dat ze moeten inselen op de kommersie; en die kommersie vraagt een voortdurende verandering. Artiesten die zichzelf niet blijven heruitvinden blijven stilstaan. Iemand als Prince ziet in kommersie en artistieke ambitie geen tegenstelling, hij vermengt ze. "Als rap in de mode is, past ook Prince dat vormprocedé toe (Diamonds & Pearls). Idem voor house (de Batman-soundtrack). Al vertoont een Princenummer vertrouwde familietrekjes, het wordt tegelijk gekruist met een progressiever sausje: instrumentale passages, doorgedreven studiotechnieken, collages, geluidsexperimenten en tal van muzikale contrasten" (p. 71).

Hiphop is weer een voorbeeld van het ontstaan van een nieuw genre. Binnen dat genre zelf ontstaan dan weer kleine golven. De ritmische overgangen tussen twee reggaeplaten, breaks, sloegen zo aan dat uit

de breakbeat ontstond, de basis voor hiphop. Wederom een radicale breuk met het verleden. De dj's gingen op straat spelen, in zwarte New Yorkse wijken als de Bronx. Deze 'block parties' sloegen aan, en het begin van een nieuwe tegenkultuur was gelegd. Hiphop werd een levensstijl met als uiterlijke kenmerken het spuiten van graffiti, de skateboards, het dansen op breakbeats waar dan vlug over heen gesproken, of 'gerapt' wordt. Toen de hiphoppers de studio introkken werd hun geluid gepolijster en kunnen we spreken van een kleine golfbeweging. De intrede van de samples, geïntroduceerd door The Beastie Boys, veroorzaakte bijvoorbeeld weer een nieuwe kleine golf binnen het genre van de hiphop, dat overigens ook langzaam mainstream werd. Andere genres namen hiphop-elementen over en binnen de hiphop zelf heeft het epigonisme ook toegeslagen.

Techno

Twee heel recente vormen van stijlvernieuwing zijn jungle en triphop, respectievelijk ontstaan door het versnellen en vertragen van breakbeats. Jungle is typisch Brits, met Goldie als uithangbord. "Jungle is dus ontstaan binnen een specifiek sociaal milieu. De muziek gaf de kulturele setting van de 'allochtone' jeugd een gezicht. Dat milieu vormt een hecht structureel netwerk, waarin clubs, kleine platenlabels, vrije radio's, magazines en winkels een hoofdroel spelen" (p. 177). En ook hier weer dezelfde evolutie: jungle kwam in de belangstelling te staan, wat leidde tot overproductie. Vernieuwingen drongen zich op, wat leidde tot subgenres als techno- of dub-jungle.

Ook triphop is schatplichtig aan hiphop: de breakbeats worden vertraagd tot een "lome, trage en relaxerende" (p. 185) beat. Die 'downbeat' is het bindelement dat mensen uit verschillende landen als de Verenigde Staten (DJ Shadow), Japan (DJ Krush) of Frankrijk (La Funk Mob). De rap van de hiphop is weggevalen omdat het een typisch element is van de 'zwarte' roots van de hiphoppers, die ze niet gemeen hebben met de Britten. Daarom verleggen ze het accent naar de muziek, de beats en voeren ze daarmee een stijlvernieuwing door.

Ook deze genres zullen het proces van groei, bloei en verval ondergaan. De herhaling zal toeslaan, er zal eerst gevarieerd worden binnen de genres zelf, en uiteindelijk zullen weer nieuwe genres ontstaan. Muziek moet immers verrassend blijven, onverwachte wegen inslaan. Het enige ontstellende aan deze evolutie is dat ze steeds sneller gaat: een stijlvernieuwing wordt steeds sneller opgevolgd worden door een nieuwe evolutie. Avontuurlijk en onoverzichtelijk is het alleszins wel.

Benny Debruyne

Gert Keunen, 'Surfing on pop waves', Meulenhoff/Kritiek, 1996. Gert Keunen komt op dinsdag spreken over muziekgenres, en subkulturen in het raam van Neolitika (zie kader p. 8).